

منزل ۲

الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿۸۸﴾ لَا يَأْخُذْكُمْ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ
 پہ کوم چہ | تاسو | ایمان لری | نہ نیسی تاسو | الله | پہ عبثو | قسمو تاسو
 چہ تاسو پرے ایمان راوے دے - الله تعالیٰ تاسو پہ عبثو قسمو نہ پاند نہ نیسی

وَلَكِنْ يُوَاخِذْكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ فَكَفَّارَتُهُ إِطْعَامُ
 او لیکن | نیسی تاسو | پہ هف | چہ تاسو پہ پنے (ارادہ سے) قسمو خوئی | پس دھف کفاره ده | طعام ورکول
 مگر پہ هف قسمو نہ مو (خامخا) نیسی چہ تاسو قصد خوئی وی نو دے دے قسم (مانو) کفاره داده چہ

عَشْرَةَ مَسْكِينٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْوَتُهُمْ
 ستر | مسکینانو نہ | دمیانه درے | کوم چہ | تاسو خوئی | خپل کور والو نہ | یادوئی جامه ورکول
 لستو مسکینانو له داسے دووئی ورکول کوم چہ تاسو پہ خپل کور والا باند خوئی | یادوئی نہ جامه ورکول

أَوْ تَحْرِيرُ رَقِيَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ
 یا آزادول | دیو غلام | پس شوک چہ | بیانہ موی | نوروزے ساته دی | درے | ورکے
 یا یو غلام آزاد کرئی ، نو شوک چہ دے طاقت نہ لری نو هف دے درے وے روزے ساق

ذَلِكَ كَفَّارَةُ أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ
 دا | کفاره ده | ستاسو د قسمو | کله چہ | تاسو قسم و خوئی | او حفاظت و کوئی | دخیلو قسمو
 دا ستاسو د قسمو نو کفاره ده کله چہ قسم و خوئی (اودا پوره نہ کوئی) اودخیلو قسمو نو حفاظت کوئی

كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۸۹﴾
 دغه شان | بیانی | الله | تاسو پاره | خپل آیتو نہ | چہ تاسو | شکر کوئی
 دغه شان الله تعالیٰ تاسو ته خپل حکونه بیانی چہ تاسو شکر ادا کرئ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ
 اے | مؤمنانو ! | بیشک | شراب | او جواری | او پتان | او غشی دیال
 اے | مؤمنانو ! | شراب خبیل ، جواری کول ، دبتو عبادت کول اود غشے بیلات غشی ویشتل

رَجَسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿۹۰﴾
 پلست دی | د شیطان له عمل نہ دی | پس هان وساقی له دمنه | چہ تاسو | کامیاب شی
 ناپاک شیطانی کارونه دی ، نو دے نہ هان بچ سانی چہ تاسو نجات بیا مومئ

إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ
 بیشک | غواری | شیطان | چہ واچوی | ستاسو په مینم کنه | دینستی | او بغض
 شیطان خو غواری چہ ستاسو په مینم کنه د شرابو او جواری په ذریعہ دینستی

فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ
 په ذریعہ د شرابو | او جواری | او منع کرئ تاسو | الله دیادولونه | اود مونخ نہ
 او بغض پیدا کرئ او تاسو الله تعالیٰ د ذکر نه اود مونخ نہ منع کرئ

قَهْلَ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ ۝ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ

پس ایا | تاسو به | منع شئ | اوجک منی | اذ الله | اوجک منی | رسول
نوا یا اوس به تاسو (دک بیو نه) منع شئ ؟ اذ الله تعالی حکم منی ، اذ رسول حکم منی

وَاحْذَرُوا فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلَاءُ

او ویریدی | بیکه چرے | تاسو مخ وادولو | نو پوهه شئ | چه بیشکه | زمونږ په بغیر باند | رسول دی
واحتیاط ساتئ ، په دے هم که چرے تاسو مخ وادولو نو پوهه شئ چه زمونږ رسول کار خو واضح حکونه

الْبَيِّنُ ۝ لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

بشکاره | نشته دے | په هغو خلق باند (چه) | ایمان راوړو | او عملونه وکړل | نیک
رسول دی | چا په ایمان راوړه دے او هغوی نیک عملونه کړی دی په هغوی باند د هغو چیزو

جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَآمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

دغځ کناه | په هغه نه کښه | چه وځه خوړل | هرکله چه پرهیز کاري وکړه | او ایمان راوړو | او عملونه وکړل | نیک
په حقله هېڅ کناه نشته کوم چه (د شراب وغیره د حرمت نه وړاند) هغوی خوړی خنبلی دی او الله خان ساقی او په ایمان نیک

ثُمَّ اتَّقَوْا وَآمَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَأَحْسِنُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ

بیائے | پرهیز کاري وکړه | او ایمان راوړو | بیائے | پرهیز کاري وکړه | او ښه کارونه وکړل | او الله | خوښوی
دی او نیکوی کوی | بیائے | پرهیز کاري پاته شئ او په ایمان ثابت قدم وی | بیا پرهیز وکړی او نیکوی کوی او داسے نیک خلق د الله

الْمُحْسِنِينَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِيَبْلُوَكُمُ اللَّهُ بَشًى

نیکو کوونکی | اے د ایمان خاوندانو ! | خامو به و آزمای تاسو | الله | به څه څیز
دیر خوښ وی | اے مسلمانانو ! الله تعالی به تاسو د هغه لږ دیر بشکار په وجه به آزمینیت

مِّنَ الصَّيْدِ تَنَالَهُ أَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ اللَّهُ

له بشکار نه | کوم ته چه ورسپړی | ستاسو لاسونه | اوستاسو نیزه | چه بشکاره کړی | الله
کښه و اچوی ، چه ستاسو لاسونه او نیزه به ورسپړی | چه الله تعالی وگوری چه څوک د

مَنْ يَخَافُهُ بِالْغَيْبِ فَمِنَّ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَهُوَ

چه څوک ویریدی د هغه نه | غایبانه | پس څوک چه | زیلته وکړی | پس له دے نه | نو هغه له
د هغه نه غایبانه هم ویریدی ، نو څوک چه د دے حکم نه پس زیاته وکړی نو هغه له

عَذَابٍ أَلِيمٍ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ

عذاب دے | دردناک | اے د ایمان خاوندانو ! | مه وژئ | بشکار | هرکله چه تاسو
دردناکه سزا مقرر ده - اے مؤمنانو ! | د احرام په حالت کښه بشکار مه

حُرْمٌ وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُّتَعِدًّا فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ

احرام تړلوی | او څوک چه وژنی بیکه له تاسو | قصدا | نو بدله (چه ورکړه شئ) | پشان د هغه (چه) هغه وژلو
وژنی ، او چا چه قصدا بشکار وژلو ، نو د هغه بدله د هغه (بشکار) په شان یو څاروی

مِنَ النَّعَمِ يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنكُمْ هَدْيًا ۚ بَلِغِ الْكَعْبَةَ

دھارونہ | فیصلہ دھاری دے | دودھ انصاف کوئی | لہ تاسو | یہ طور قربانی | چہ ورسیری | کعبہ نہ
دے ، چہ ستاسو دودھ منصفان یہ دھے فیصلہ کوی ، قربانی دپارہ کعبہ نہ ورسوی

أَوْ كَفَّارَةً طَعَامٍ مَّسْكِينٍ ۚ أَوْ عَدْلُ ذَلِكَ صِيَامًا لِّبَدْوٍ

یا کفارہ دہ | طعام و رکول | مسکینانہ نہ | یا برابر | ددے | روڑے | چہ وختی
یا دھے کفارہ یہ مسکینانہ باند دودھی خوروی | یا ددے برابر روڑے ساتل دی | دا کعبہ چہ دخیل

وَبِالْأَمْرِ عَفَا اللَّهُ عَمَّا سَلَفَ ۚ وَمَنْ عَادَ فَيَنْتَقِمُ اللَّهُ

سزا | دخیل کار | معاف کرل الله | ہفتہ | چہ شوی دواند | او شوک | چہ دویا دکی | نو بدلہ بہ اخلی | الله
عمل خوند وختی ، و بانہ چہ شوی | الله تعالیٰ معاف کرل او اوس چہ شوک | دا کار و کوی | نو الله تعالیٰ بہ نزلہ

مِنْهُ ۚ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ۝۱۵۱ أَحَلَّ لَكُمْ صَيْدَ الْبَحْرِ

دھفتہ نہ | او الله | زبردست | بدلہ اخستونک | حلال شو دے | یہ تاسو | بنکار | ددریاب
بدلہ اخلی | او الله تعالیٰ (پہلو باند) غالب (او) سزا و رکونکے | تاسو دپارہ ددریاب بنکار او ددے خوراک

وَطَعَامُهُ مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِلْغَيْرِ ۚ وَحُرِّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ

او دھے خوراک | ستاسو فائدہ دپارہ | او دمسافر دپارہ | او حرام کعبہ شوی دے | یہ تاسو | بنکار | ددے
حلال کعبہ شوی دے چہ تاسو او مسافرو نہ فائدہ | ورسیری | او ترخو چہ تاسو داحرام چہ حالت کعبہ بنی یہ تاسو

مَا دُمْتُمْ حُرْمًا ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۝۱۵۲ جَعَلَ اللَّهُ

ترخو چہ تاسو بنی | یہ احرام کعبہ | او ویریدی | دالله نہ | چہ دھفتہ طرف نہ | یہ تاسو راجع کعبہ | جو کعبہ | الله
باند ددے بنکار حرام دے | او دالله تعالیٰ نہ ویرہ کوئی چہ قول بہ ورتہ پیش کی دے | الله تعالیٰ کعبہ چہ

الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيَمًا لِلنَّاسِ ۚ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ

کعبہ | کوس | دعت | دقیام ذریعہ | خلقو دپارہ | او میا شتہ | دحرمت
دعت خلے دے دخلقو (اجتماعی ژوند) قیام سبب گرھو لے دے ، او دغے دحرمت میا شتہ او د

وَالْهَدْيَ وَالْقَلَائِدَ ۚ ذَلِكَ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ

او قربانی خاری | او دپتہ والا خاری | دا | کعبہ چہ تاسو پوہ شوی | چہ | الله | پوہ شوی
قربانی خاری او ہفتہ خاری چہ مرئی کعبہ نے پتہ پرتے وی ، دا کعبہ چہ تاسو نہ معلومہ شوی چہ الله تعالیٰ د

مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝۱۵۳

یہ ہفتہ چہ پداسمانو کعبہ | او یہ ہفتہ چہ پدزمک کعبہ | او دا چہ | الله | یہ ہرغیز باند | بنی پوہ دے
اسمانو او دزمک دتولو غیزونو نہ خبر دے | او دا چہ | الله تعالیٰ | یہ ہرغیز بنی پوہ دے

اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۚ وَأَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝۱۵۴

پوہ شوی | چہ | الله | سخت | عذاب و رکونکے | او دا چہ | الله | بخشنوی | مہربانہ دے
خبر شوی چہ الله تعالیٰ یہ سزا و رکول کعبہ دیر سخت دے | او دا چہ | الله تعالیٰ | بخشنوی | مہربانہ دے

وَاِذَا سَمِعُوا

عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا أَلْبَسَهُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَبْدُونَ

ما | په پیغمبر | مکر | رسول (پیغام) | او الله تعالى ته ستاسو څرګند او پټه

تَكْتُمُونَ ﴿٩٩﴾ قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ

دې هغه | په تاسو پټوي | دوايه | برابرنه دی | پلټت | او پاک | اگر چه

حَالَاتٌ قَوْلٌ مَعْلُومٌ دى - (اے پیغمبر! دوى ته) دوايه چه پاک او ناپاک یو برابرنه دی

أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيثِ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ

په تعجب کړه | چوړي | د پلټت | نو ویریدئ | الله نه | اے د عقل خاوندانو!

لَعَلَّكُمْ تَفْحَاحُونَ ﴿١٠٠﴾ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءَ

لعلکم | کامیابه شئ | اے | د ایمان خاوندانو! | تپوس مه کوئ | د داسه څیزونو

نَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ

ان تبد | لکم | تسوکم | وان | تسئلوا عنها حين

په تاسو کامیابه شئ | تاسوته | نو غږن به کړئ | اوسه | او که تاسو ته په داسه وخت کې تپوس کوئ

يُنَزَّلُ الْقُرْآنُ بِدَرَجَاتٍ عَنَّا اللَّهُ غَفُورٌ

په تاسو کامیابه شئ | تاسوته | نو غږن به کړئ | اوسه | او که تاسو ته په داسه وخت کې تپوس کوئ

حَلِيمٌ ﴿١٠١﴾ قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِّنْ قَبْلِكَ ثُمَّ

په تاسو کامیابه شئ | تاسوته | نو غږن به کړئ | اوسه | او که تاسو ته په داسه وخت کې تپوس کوئ

أَصْبَحُوا

بِهَا كُفْرَيْنَ ﴿١٠٢﴾ مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ

په تاسو کامیابه شئ | تاسوته | نو غږن به کړئ | اوسه | او که تاسو ته په داسه وخت کې تپوس کوئ

عَلَى اللَّهِ الْكُذِبُ وَأَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠٣﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ

په تاسو کامیابه شئ | تاسوته | نو غږن به کړئ | اوسه | او که تاسو ته په داسه وخت کې تپوس کوئ

تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا

چه) راشنی تاسو! د هغه څه طرف ته چې | نازل کړو الله | او د پیغمبر (د حکم) طرف ته | نو د دوی وای | کافی دے مونږ ته

مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوْ لَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

هغه څه چې مونږ ته یې موندلې | پلاران خپل | ایا که چیرې دوی | پلاران د دوی | چه نه پوهیدل

شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٠٢﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ

په څه څیز | او نه | دوی په هدایت باندې دو | اے دایمان خاوندانو! | په تاسو ژمنه وای | ستاسو خپله

لَا يَضُرَّكُمْ مَنِ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ

نفساً نه شی دررسو تاسو | څوک چه گمراه شو | هرکله چې | تاسو هدایت باندې یئ | الله طرف ته دی | واپس تلل ستاسو

جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

د ټولو | بیا به هغه وښایي تاسو | هغه څه چې تاسو به کول | اے مؤمنانو!

شَهَادَةٌ بَيْنَكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمْ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ

گواهی (پکار ده) | ستاسو په مینه کېنه | کله چې راوړسېږي | یوله تاسو نه | مرګ | په وخت | د وصیت په

أَثْنِ ذَوَاعِدِلْ مِنْكُمْ أَوْ آخَرِ مِنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنْتُمْ

هرکله چې | په تاسو کېنه | چاته د مرګ (نڅښته) ښکاره شی | نو د وصیت په وخت کېنه | په تاسو

ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَأَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةُ الْمَوْتِ تَحْبِسُونَهُمَا

د دوه ورسرو | انصاف کوونکو | له تاسو نه | یا دوه نورو | تاسو نه سوا | که چیرې | تاسو

سَفَرَكُمَا | په زمکه کېنه | بیا ورسېږي تاسو | مصیبت | د مرګ | نور ایسار کړي تاسو دواړه

مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ فَيُقْسِمِنْ بِاللَّهِ إِنْ ارْتَبْتُمْ لَا نَشْتَرِي

پس | له مانځه نه | پس دوی د قسم وځوي | د الله | که چیرې تاسو شک و | چه مونږ نه اخلو

بِهِ ثَمَنًا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةَ اللَّهِ

د څه په بدل کېنه | قیمت | اگر چه هغه وی | رښته داس | او مونږ نه پټوو | گواهی | د الله

دوی په الله قسم وځوي چه مونږ به د څه په بدل کېنه قیمت اخلو اگر چه هغه صاب د معاصی رښته دار نه وي او د الله گواهی نه پټوو

إِنَّمَا إِذَا لَيْسَ الْأَثِمِينَ ۖ فَإِنْ عُثِرَ عَلَىٰ أَنَّهُمَا اسْتَحَقَّا
 بیشک موند بہ پر غر وخت | لہ کنا ہکارانہ یو | بیا کر چرے | معلومہ شی | پہ کچہ دادواہ | مزنگب شول
 یعنی موند بہ کنا ہکار شو ، نوکے پتہ ولگیدہ چہ دے دواہو خان پہ کناہ کئے اختہ کرے دے
إِثْمًا ۖ فَأَخْرَجَ يَقُومِينَ مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ
 دکنہ | نودوہ نورگواہ | دودریزی | دھفہ دواہ پہ ماہ | لہ ہغو خلقونہ | چہ دھغوی حق وھل غوبتی وی
 دکنہ | نوبیا د دھغوی پہ حلے دواہ نورسری دھفہ کسانوہ دودریزی چہ وھاندینو گواہانو دچا حق وھل
الْأُولَٰئِينَ ۖ فَيَقْسِمْنَ بِاللَّهِ لَشَٰهَادَتِنَا أَحَقُّ مِنْ شَٰهَادَتِهِمَا
 چہ ہغوہ پرنزکی مہ تہ | بیا دھغوی قسم وھو پہا لہ | چہ زموند گواہی | زیانہ ریشینہ دہ | ادک دواہولہ گواہی نہ
 دو ، او دواہ د پہ اللہ تعالیٰ قسم وھوسی | چہ زموند شہادت دھغوی دگواہی نہ زیانہ برحق دے
وَمَا اعْتَدَيْنَا ۖ إِنَّمَا إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ۖ ذَٰلِكَ أَدْفَىٰ أَنْ يَأْتُوا
 او زیانہ نہ دے کرے موند | بیشک چہ موند بہ پر غر وخت لہ ظالماتونہ یو | دازیانہ نزکدہ | دکنہ چہ دوی ورکری
 او موند بہ شہادت کئے زیانہ نہ دے کرے کئی نوبیا بہ پہ ظالماتو کئے شہر شو ۔ داہیرہ د نزکدہ لاسدہ چہ دغہ
بِالشَّهَادَةِ عَلَىٰ وَجْهِهَا أَوْ يَخَافُونَ أَنْ تُرَدَّ أَيْمَانٌ بَعْدَ أَيْمَانِهِمْ
 گواہی | پہ صحیح طریقہ | یا دودریزی لہ دکنہ | چہ ردیہ کرے شی | قسمونہ | پس لہ قسمونہ دوی نہ
 نشان بہ خلق شہادت سم سم ادا کری یا بہ دکنہ دودریزی چہ دھغوی دقسمونہ پس پہ نورو قسمونہ د
وَاتَّقُوا اللَّهَ ۖ وَاسْمَعُوا ۖ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ۝
 او دودریزی داللہ تہ | او واوری | او اللہ | اسم لاسنہ نہائی | قوم | د فاسقانونہ
 ہغوی تردید نہ شی او داللہ نہ ویرہ کوئی او دھغہ حکم | اورئ اللہ د فاسقانونہ توئی تہ سمہ لاسنہ نہائی ۔
يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ قَالَوَا
 پہ کومہ ورخ | چہ جمع کری اللہ | رسولان | بیا بہ ہغہ و فرمائی | خہ | جواب درکے شو و تاسو؟ | وہ دائی
 پہ کومہ ورخ چہ اللہ تعالیٰ قول رسولان راجع کری نو تپوس بہ ترے | وکری چہ تاسوتہ خہ جو ۔ درکے شو و
لَا عِلْمَ لَنَا ۖ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ۝ إِذْ قَالَ اللَّهُ
 نشہ د علم | موند نہ | بیشک نہ | اشہ پوہمیہ | پہ غیبو بانہ | کلہ چہ | و فرمائی | اللہ
 ہغوی بہ جواب ورکری چہ موند نہ ہیبتہ عام نشہ بیشک ہم تہ دغیبو د خبرونہ خبردار یہ ۔ بیا کلہ چہ اللہ تعالیٰ
يَعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ۖ اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَالِدَتِكَ ۖ إِذْ
 اے عیسیٰ ہوئے دمريم ! یاد کرے | نعمت زما | پہ خیل خان | او پہ خیلے موس | کلہ چہ
 و فرمائی اے دمريم خویہ عیسیٰ ! ماچہ کوم نعمتونہ تالہ اوستا موس لہ ویرکری و وھفہ یاد کرے چہ ما پہ
أَيَّدْتُكَ ۖ بِرُوحِ الْقُدُسِ ۖ فَتُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا ۖ
 ماستا مدد و کرد | پہ روح القدس سرہ | چہ خبرے کوئے تا | خلقوسرہ | پہ زانگو کئے | او پہ پوخر مریکے
 جبرائیل سرہ ستا امداد و کرد ، تا پہ زانگو کئے ہم خلقوسرہ خبرے کوئے او پہ پوخر مریکے ہم

وَأَذْ عَلَيْنَا الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَأَذْ

او هر کله چه ما و نبودناتۀ کتاب ، حکمت ، تورات او انجیل تعلیم در کرد ، او چه

تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِأَذْنِي فَتَنْفَخُ فِيهَا فَتَكُونُ

چه چو بودناتۀ له خفته نه پیشا صورتۀ ادمارغۀ زما په حکم | بیا په پوکۀ و هلو تۀ په هکسۀ نو هغه به شو

طَائِرًا بِأَذْنِي وَتُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ بِأَذْنِي

مارغۀ زما په حکم | او بشۀ کولو به تۀ | پیداشی دوند | او برکۀ | زما په حکم

وَأَذْ تَخْرِجُ الْمَوْتَى بِأَذْنِي وَأَذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَءِيلَ

او هر کله چه به تار و لیست | مری | زما په حکم | او هر کله چه | منع کرد ما | بنی اسرائیل

عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ

له تانۀ | هر کله چه تار و لکۀ هغوی | معجزۀ | بیلۀ و وئیل | هغو خلقو | چه کافران وو | له دوی نه

إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ۝ وَأَذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْخَوَارِجِ

چه نه دے دا | مکر صوف | جادو دے | اینکاره | او کله چه | مایه زهرۀ کینه و اچول | د خواریانو

أَنْ آمَنُوا بِي وَبِرُسُولِي قَالُوا أَمَّا وَاشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ۝

چه | ایمان را دھئی په ما | او زما په رسول | (نو) دوی و وئیل | مونږ یا را وئ | او کواشه | چه بېشکه مونږ | حکم منونکي وو |

إِذْ قَالَ الْخَوَارِجُ يُعِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَنْ

هر کله چه و وئیل | خواریانو | اے عیسیٰ | خوئے د مریم | ایا کولۀ شی ؟ | ستارې چه

يُنْزِلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ

را کوزۀ کړی | په مونږ باند | خواجۀ | له اسمان نه | و وئیل هغه | د ویر بېړی د الله نه | کۀ چر یی تاسو

مُؤْمِنِينَ ۝ قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ

مؤمنان | دوی و وئیل | چه مونږ غواړو | چه د خورو | له دے نه | او آرام ونیسی

وَأَقْبَى تَأْسِرُ مَوْتَانِ يَیْ هَغْوَى وَوئیل ، مونږ خو یس دا غواړو چه د هغه نه خوراک د خورو او زړو نه مونږ

وَتَعْلَمَ أَنَّ قَدْ صَدَقْتَنَا وَنَكُونُ عَلَيْهَا

قُلُوبُنَا | او پوهه شو مونږ | چه بيشكه | رښتيا ويلى دي تا مونږ ته | او مونږ شو | په هغه باند
زمونږ نه دونه | او دارنه معلومه شي چه تا مونږ ته هر څه رښتيا رښتيا ويلى دي | او په دغه خبره
تسلي شي

مِنَ الشَّاهِدِينَ ۱۱۳ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا

د وښيل | عيسى | خوږه | د مريم | (چه) اے الله زمونږ رب
له خواهانو ته | عيسى د مريم خوږه وښيل | اے الله اے زمونږ رب!

أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عَيْدًا

نازل کړه | په دونږ باند | خواږه | له اسمان نه | چه وي | مونږ د پاره | د خوشحالي ورځ
په مونږ باند يوه خواږه د اسمان نه را کوزه کړه | چه زمونږ د پاره يعنى زمونږ د وراندېږو

لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً مِنْكَ وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ

زمونږ ورومينو | او وروستونو د پاره | او يو څښه | ستاد طرف نه | او روزي را کړه مونږ ته | او ته
او وروستونو خلقو د پاره | د خوشحالي موقعه شي او ستاد طرف نه يوه څښه شي | او مونږ له روزي را کړه ته ډير

خَيْرُ الرَّازِقِينَ ۱۱۴ قَالَ اللَّهُ إِنَّي مُنْزِلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ

ډيرينه روزي ورکوونکي | د فرمايل الله | بيشكه زه | نازلوونکي يم | دا | په تاسو باند | پس څوک چه انکار وکړي
بڼه روزي رسان يې | الله وږه فرمايل چه زه تاسو ته خواږه درنازلوونکي يم خو په تاسو کېنه چه څوک د دغه

بَعْدُ مِنْكُمْ فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ۱۱۵

پس له دغه تاسو نه | نوزه په عذاب وکړم هغه | د عذاب | چه عذاب به نه وکړم هغه | چايل ته | له جهان وانو نه
نه پس هم انکار وکړي نوزه به ورله داسه سزا وکړم چه په دنيا کېنه به م بل چاله نه وي ورکړي

وَأَذَقَالَ اللَّهُ يُعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ

او کله چه فرمائي | الله | اے عيسى خوږه د مريم | ايا تا ويلى دؤ | خلقت ته
اوه کله چه الله تعالي (په حشر کې) | د فرمائي اے عيسى د مريم ځويه | ايا تا خلقت ته ويلى وو چه د الله

اتَّخَذُونِي وَآلِيَّ الْهَيْئِ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالِ سُبْحَانَكَ

(چه) ونيسي ما | او زما مور | د دوه معبودان | په ځله | د الله | او به وائي | پاک يې ته
سوا ما او زما مور دواړه په خدايي ونيسي | هغه به ووائي اے الله! ته پاک يې

مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ

نه دي مناسب مال | چه دوايم | هغه خبره | چه نه د دغه زما حق | که چرې | ما دا ويلى دے
ما دا څنگه کول شو چه هغه خبره م د ځله نه ايستلې چه ماته نه حق حاصل نه دؤ | که ما ويلى دے نو تاته

فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمَ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ

نو بيشكه هغه به معلوم وکړ تاته | نه پوهيږي | په هغه څه چه زما زړه کېنه دي | او زه نه پوهيږم | په هغه څه چه ستا په زړه کېنه دي
په خبرو معلومه د | تاته څه معلوم دي څه چه زما په زړه کېنه دي او ماته نه دي معلوم څه چه ستا په زړه کېنه دي

مَنْ يَكْفُرْ يَكْفُرْ عَلَى نَفْسِهِ لَا يَكُونُ لِي عِشْرَةٌ مِنْهُ وَلَا يَكُونُ لِي عِشْرَةٌ مِنْهُ

په خبرو معلومه د | تاته څه معلوم دي څه چه زما په زړه کېنه دي | او زه نه پوهيږم | په هغه څه چه ستا په زړه کېنه دي
په خبرو معلومه د | تاته څه معلوم دي څه چه زما په زړه کېنه دي | او ماته نه دي معلوم څه چه ستا په زړه کېنه دي

الظُّلُمِ وَالنُّورِ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ①

تیارے | اور تم | بیا (ہم) کوم خلق چہ | کافران دی | خیل رب سرہ | (نور) برابر گنری
اور نہائے جورہ کرے دے - بیا ہم کافران ، خلق خیل رب سرہ برابر گنری -

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلًا وَأَجَلٌ

اوم ہفہ | چا چہ | پیدا کرئی تاسو | لہ ختہ نہ | بیائے | مقرر کرہ | یوہ مودہ | او یوہ مودہ (نور)
(اللہ) ہفہ دے چہ تاسو نے د خاڈرے نہ پیدا کرئی بیائے درلہ د ژوند یوہ نیہہ مقرر کرہ ، او یوہ بلہ

مُسَيَّ عِنْدَهُ ثُمَّ أَنْتُمْ تَمُتُّونَ ② وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ

مقررہ | ہفہ سرہ | بیا (ہم) تاسو | شک کوئی | او ہم ہفہ اللہ | یہ اسمانوں کیے
نیہہ (دقیامت) ہم ہفہ سرہ مقررہ دے بیا ہم تاسو شک کوئی - او ہم ہفہ یو خدا دے چہ اسمانوں کیے ہم دے

وَفِي الْأَرْضِ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا

او یہ زمکہ کیے | او ہفہ پوہی | ستاسو پوہی | او ستاسو یہ بشکارہ | او پوہی | یہ ہفہ
او یہ زمکہ کیے ہم دے ہفہ ستاسو یہ پتو او بشکارہ تو لو خبر پوہی | او ستاسو علو بانہ ہم

تَكْسِبُونَ ③ وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا

چہ تاسو کوئی | او نہ راچی دوی تہ | خہ نخبہ | لہ نخبو نہ | د رب د دوی | مکر د دوی | لہ ہفہ نہ
پوہ دے او دے (کفار) تہ چہ کلہم د اللہ تعالیٰ د نخبو نہ خہ نخبہ راشی نو دوی لہ دے تہ

مُعْرِضِينَ ④ فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَسَوْفَ يَأْتِيهِمْ

مخا روئی | پس دوی دروغ و گنہو | حق | اہلکہ چہ ہفہ را غلو دوی | پس زس | یہ راشی دوی تہ
مخا روئی - (اوس چہ کوم پیغام د) حق دوی تہ را غلو نو دوی دارم) دروغ و گنہو | پس زس دوی تہ د

أَنْبَأُوا مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ⑤ أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا

خبر (حقیقت) | د ہفہ کوم پوہے | چہ ہفوی توے کوے | آیات دی تلی دی | چہ خومہ | اہلاک کرل مونہ
ہفہ خیز حقیقت معلوم شی کوم پوسے چہ یہ دوی توے کوے - دوی نہ گوسری چہ د دوی تہ و ہائے مونہ

مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ مَكَّنَّهِمْ فِي الْأَرْضِ مَا لَمْ تُنِكِنْ

لہ دوی نہ و ہائے | قومونہ | مونہ طاقت در کرے و د دوی | یہ زمکہ کیے | چہ | مونہ طاقت نہ د کرے
خومرہ قومونہ ہلاک کر دی ، کومولہ چہ مونہ یہ زمکہ کیے ہفہ اقتدار و کرے و چہ تاسو لہ مو

لَكُمْ وَأَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ صَدْرًا رَامًا وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ

تاسو تہ | او را لیزے و مونہ | لہ اسمان نہ | یہ دوی بانہ | باران | او کر دی و مونہ | نہرونہ
نہ د کرے او مونہ یہ ہفوی بانہ دیرہ نہ (درہمت) باران نہ و رول او د ہفوی د قد مونہ لاند

تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَنْشَأْنَا

جاری | د دوی لاند (قد مونہ) | بیا مونہ ہلاک کرل دوی | یہ گناہونہ د دوی | او پیدا کرل مونہ
مونہ نہرونہ جاری کرل ، بیا مونہ ہفوی د ہفوی د گناہونہ یہ وجہ ہلاک کرل او د ہفوی نہ پس

مِنْ قَوْمٍ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَاتٌ أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لَهُمْ ⑥ هُمْ كَانُوا

مونہ نہرونہ | بیا مونہ ہفوی د ہفوی د گناہونہ یہ وجہ ہلاک کرل او د ہفوی نہ پس
مونہ نہرونہ جاری کرل ، بیا مونہ ہفوی د ہفوی د گناہونہ یہ وجہ ہلاک کرل او د ہفوی نہ پس

مَنْ بَعْدَهُمْ قَرًّا ۖ آخِرِينَ ۝ وَكَوْنَزِلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا

پس له دوی نه | قومونه | نور | اوکه چکر نازل کړه مونږ | په تابانې | (سالم) کتاب
مونږ نور قومونه پښید اکړل ، اورا په پیغمبره | که چیرې مونږ په تابانې کاغذ باند لیکل شو

فِي قُرْطَاسٍ فَلَمْسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ لَقَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا

(لیکل شو) په کاغذ باند | اود وکولنه د هغه په | لاسونه خپل | نو غامخه وئیل وو | هغو خلکو په | کاغذ باند | چه نږدې دا
بو کتاب نازلو | اود دوی خپل لاسونه (هم) هغه وراوړه وکړه نو بیا به هم کاږو خلکو | د وئیل چه دا خو

إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ۝ وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ

مکر | جادو | ښکاره | اود دوی وائی | ولې راونه لیرې شو | په دغه باند | فرښته
ښکاره جادو دے - اوچې خلکو وئیل چه په دے (نبي) باند څوک فرښته ولې نه را کوزیږي؟

وَلَوْلَا نُزِّلْنَا مَلَكًا لَّفُضِيَ الْأَمْرُ ثُمَّ لَا يَنْظُرُونَ ۝ وَلَوْ جَعَلْنَاهُ

او که چکر نازلو مونږ | فرښته | نو ختمه شو به وکړه | ټوله معامله | بیا به مهلت نه وو ورکړ شو دوی | او که مونږ جوړو هغه
او که مونږ فرښته را کوزه کړه و نو ټوله قصه به خلاصه شو وکړه او بیا به دوی نه هېڅ مهلت نه و و ملا و شو او که چیرې

مَلَكًا لَّجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِ مَاءً

فرښته | نو مونږ به جوړ کړو هغه | سره | اوالته مونږ به شپه غورزو له | په دوی باند | هم هغه
مونږ فرښته پیغمبر جوړو له نو هغه به هم مونږ دسری په شکل را کوزو له او دغه په شک کښه به پراته وو

يَلْبَسُونَ ۝ وَلَقَدْ اسْتَهْزَأُ بِرُسُلٍ مِّنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ

کومه شپه چه (اوس) کوی | او بېشکه ټوټه شو دے | پیغمبرانو پورے | وړاند له تاته | نور اچا پیره شو
څنگه چه اوس په شک کښه پراته دی او له پیغمبره | تاته وړاند هم پیر پیغمبرانو پورے خندا کله شوی و خوا خبر په دے

بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ۝

هغو خلکو باند کوموچه | ټوټه کړه وکړه | هغه (ښایو) سوک | هغه (عذ) | کوم پورے چه به هغوی ټوټه کولے
ټوټو کوونکو باند هم هغه عذاب لاچا پیره شو کوم | یوسے چه دوی ټوټه کولے

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ انظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

دوايه | وگرځئ | په زمکه کښه | بیا | وگورئ | څنگه شو | انجام
نه ورته دوايه چه (اے خلکو) د زمکه په منځ وگرځئ (او) بیا وگورئ چه (د حق) دروغ کوونکو څه

الْمُكَذِّبِينَ ۝ قُلْ لِّمَنْ مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ

د دروغ کوونکو | ټپوس وکړه | دچا دی | څه چه | په اسمانونو کښه | او زمکه (کښه دی)؟ | دوايه
انجام شو ؟ نه دوايه چه په اسمانونو او زمکه کښه څه دی هغه دچا دی ؟ (نه پخپله) دوايه

لِلَّهِ ۖ كَتَبَ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ لِيَجْمَعَ كُمُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ

دالله دی | لانه کړه ده | په خپل ځان باند | مهر باند | هغه به ضرور جمع کړی تاسو | به ورځ د قیامت
چه دالله تعالی دی هغه په خپل ځان باند رحم کول لانه کړی وکړه به تاسو ضرور د قیامت په ورځ را جمع کړی

لَا رَيْبَ فِيهِ ۖ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٦﴾

نشستہ شک | یہ دے کہنے | کو موچہ | نقصان کئے وسائل | خیل خانوہ | پس ہفتی | ایمان نہ راوری
دکوم پہ راتلو کہنے چہ ہفت شک نشستہ او کو موخلو چہ خان پہ نقصان کئے اچوے دے ہفتی ایمان راوری کی دی

وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي الْبَيْتِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٧﴾

اودھنے | اچہ آرام کوی | یہ شپہ کہنے | اودرخ | کہنے | اودھنے | اوری دہنے | پوہہ
اودھنے پہ تیارہ کہنے اودورے پہ رہا کہنے ہر شہ چہ اوسپری ہفتہ تولد اللہ (مخلوق) کی اودھنے اوری دہنے (او) پوہہ دے

قُلْ أَغَيَّرَ اللَّهُ أَخْجَذُ وَلِيًّا فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

دوایہ | ایابغیر | داللہ نہ | زہ و نیسم | بل دوست | چہ پید کوونک | داسمانو | او دزمکے دے
تہ دوایہ چہ ایازہ اللہ تعالیٰ پر پیڑ دم اویل شوک خیل کار ساز جو رکوم چہ اسمانوہ او زمکہ نے پید اگری دی

وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ قُلْ إِنِّي أَمَرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ

اودھنے | اپہ تولد | خوری | اوپہ ہفتہ شوک خوری | دوایہ | بیشک ماتہ حکم شوکے | چہ زہ شمس | دتولہ نہ ورتہ
اودھنے تولد نہ روزی و رکوی اودھنے نہ شوک روزی نہ و رکوی و وایہ چہ ماتہ خود احکم شوکے چہ زہ نہ پہ تولد

مَنْ أَسْلَمَ وَ لَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٨﴾ قُلْ إِنِّي أَخَافُ

اسلام را دہونکے | او | مکیرہ تہ | لہ مشرکانوہ | دوایہ | بیشک زہ | ویریم
کہنے دوہے اسلام قبول کوم او ماتہ حکم کے چہ تہ لہ مشرکانوہ نہ نشے - ورتہ و وایہ چہ کہ زہ دخیل رب

إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابٌ يَوْمَ عَظِيمٍ ﴿١٩﴾ مَنْ يُصِرْ عَنْهُ

کہ چہ | نافرمانی وکم | دخیل رب | لہ عذاب | دورے | لوئے نہ | دچانہ چہ ہفتہ وارولے شو
نافرمانی وکم نو ماسرہ دیوے لوئے ورتے د عذاب ویرہ دہ ، شوک چہ پہ دغہ ورتہ د عذاب

يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ ۖ وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ﴿٢٠﴾ وَإِنْ يَسْسُكَ

پہ دغہ ورتہ | نو بیشک ہفتہ رحم دکر وہ ہفتہ | اودادہ | کامیابی | بنکارہ | اوکہ چہ | ورسوی تاتہ
نہ بیچ شو نہ پہ ہفتہ اللہ تعالیٰ دیر رحم و کرد اودا لوبہ کامیابی دہ - اوکہ چہ لہ اللہ تعالیٰ

اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ ۚ وَإِنْ يَمْسُكَ

اللہ | شہ | تکلیف | نو نشستہ | شوک | لرے کوونک | دہفتہ | دہفتہ نہ سوا | اوکہ چہ | ہفتہ ورسوی تاتہ
تاتہ شہ تکلیف ورسوی نو دہفتہ نہ بغیر شوک نشستہ چہ ہفتہ لرے کوی اوکہ چہ ہفتہ درتہ خیر

بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢١﴾ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ ۚ

شہ خیر | نوہفتہ | یہ ہر شیز باند | قادر دے | اودھنے | غالب دے | یہ خیلو ہند کاوباند
و رسوی نوہفتہ پہ ہر شہ قدرت لری - اودھنے پہ خیلو ہند کاوباند پورہ پورہ اختیار لری

وَهُوَ الْحَكِيمُ ۚ الْحَبِيرُ ﴿٢٢﴾ قُلْ أَيُّ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً ۚ

اودھنے | حکمت خاوند | خبردار دے | دوایہ | کوم یو شیز | دیر لوئے دے | یہ شہادت کہنے؟
اودھنے حکمت خاوند اوپہ ہر شہ خبر دے ، تہ تبوس و کرہ چہ دچا گواہی دتولہ نہ لوبہ دہ ؟

قُلِ اللَّهُ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَأُوحِيَ إِلَيَّ

دوليه | الله دے | گواہ | پہ ميٺڙا | اوپہ ميٺڙا ستاسو کي | اووي شوڪه | زما طرف ته
(نه پخيل) دوليه! چه الله تعالى زما او ستاسو ترميٺه گواہ دے ، اوپہ ما باند دا قرآن

هَذَا الْقُرْآنَ لِأَنَّذَرَكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ أَيْتُكُمْ لَتَشْهَدُوا

د دے | قرآن | چه زه و ويرد م تاسو | په ڪس | او تر چاهه داور سيد | ايا تاسو | گواهي و رکوي
نازل شوي دے ، چه د ڏي ڏريه تاسو (د عذابي) و ويرد اوچا ته چه دا ورسيري (هغه) ايا تاسو دا گواهي و رکوي

أَنَّ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا أُخَرَىٰ قُلْ لَا أَشْهَدُ قُلْ إِنَّمَا هُوَ

چه | الله سوي | معبودان | نور (هم) | دوليه | زه خود اگواهي نه و رکوم | دوليه | بيشڪ | هم هغه
چه الله تعالى سره نور معبود هم (موجود) دي ، ته دوليه چه زه داسه گواهي نه و رکوم ، دوليه چه الله هو

إِلَهُ وَاحِدٌ وَإِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تَشْرِكُونَ ۝۱۹ الَّذِينَ

معبود | يو | او بيشڪ زه | بيزاري یم | له هغه نه | چه تاسو شريڪان کوي | هغه خلق چه
هم هغه يو معبود دے او زه د هغه خير و نه بيزاري یم کوم چه تاسو (الله سره) شريکي - چا ته چه مونږ

اتَّيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ آبْنَاءَهُمْ

ورکبه ڪي مونږ دوي | ڪتاب | دوي پيڙي دا (رسول) | لکه ڏٺڪه چه دوي پيڙي | خپل ڄامن
ڪتاب و رکبه دے ، هغوي دا (رسول) داسه ڏٺڪه پيڙي ڏٺڪه چه خپل ڄامن ڏٺڪه پيڙي (هو)

الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝۲۰ وَمَنْ أَظْلَمُ

هغو کومو چه | نقصان ڪي ڏسول | خپل ڄانو ته | پس هغوي | ايمان نه راوي | او ڏوڪ | زيات ظالم ڪي
کومو خلقو چه خپل ڄان په زيات ڪي اچو ڪي ، هغوي به ايمان نه راوي - او د هغه چا نه لوءِ ظالم

مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ

له هغه چا ته | چه و تري | په الله باند | دروغ | يا دروغ گنري | د هغه آيتونه | بيشڪ | نه ڪاميابي
ڏوڪ ڪي چه په الله تعالى د دروغو بهتان تري - يا د هغه راليل (نخه) دروغ ڪري داسه ظالمان

الظَّالِمُونَ ۝۲۱ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ

ظالمان (خلق) | اوپہ کوم و رکبه | مونږ جمع ڪړو | قول | بيا | مونږ به ووايو | هغونه کومو چه
هيو ڪي ڪاميابي نه شي - اوپہ کوم و رکبه مونږ دوي قول را جمع ڪړو ، نو د مشرڪانو ته به ڏوس

أَشْرَكُوا آيِن شُرَكَائِكُمُ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ۝۲۲ ثُمَّ لَمْ تَكُنْ

شرڪ ڪري دو | کوم ڄاڻي | ستاسو شريڪان | کوم چه | تاسو (الله سو شرڪي) گنول - بيا به نه دي
و ڪړو چه ستاسو هغه جوهر ڪري شريڪان ڄاڻي شول ؟ چه تاسو ڄاڻي جوهر ڪري دو - بيا به نه دي

فَتَنْتَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا وَاللَّهُ رَبُّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ ۝۲۳

د دوي (ڦهله) بهانه | سو (د ڏي) | چه دوي به وائي | قسم ڪي الله | چه مونږ ڏي | نه و مونږ | مشرڪان
سره هيڄ عذر نه وي خود و مره قدر به وائي چه اے مونږ بهانه ! په تاسو ڏي چه مونږ هرگز مشرڪ نه و

أَنْظُرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا

وگورہ | چہ خٹکے | دروغ لے دوئیل | پہ خیلو خانو نو باند | اوورک شول | لہ دوی نہ | ہفہ خہ چہ دوی نہ
وگورہ خٹکے دوی د خیل خان پہ حقلہ دروغ وائی ، او ہفہ وخت پہ ہفہ ہول دروغ ددہ

يَفْتَرُونَ ۷۶ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ ۖ وَجَعَلْنَا

لے دروغ تہول | او خٹہ لہ دوی نہ ہفہ | چہ غویہ اردی | تاتہ | او مونہرا چولی دی
نہ ورک شول کوم چہ پہ دوی جوہول او پہ دوی کینہ خٹہ داسے دی چہ سنا خبروتہ غورہ نیسی او مونہرا

عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةٌ أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا ۖ وَإِنْ

د دوی پہ زہونو باند | پردے | چہ پوہہ نہ شی دوی پہ ہفہ | او د دوی پہ غویہ ونو کینہ | دروند وادی | او کھچہ
د ہغوی پہ زہونو پردے چول دی چہ پہ ہیٹ نہ پوہیدی او پہ غویہ ونو کینہ لے کوئروالے دے او کھچہ

يُرَوُّوا كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوكَ يُجَادِلُونَكَ

دوبنی دوی | قولے معجزے | نو ایمان نہ راڈی دوی پہ ہفہ باند | تردچہ | ہرکے راشی دے تاتہ | چہ جگہے کوی ناسرہ
دوی قولے خٹکے وگوری بیابہ ہم ایمان نہ راڈی تردے چہ ہرکے تالہ راٹی نو جگہے درسرہ

يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۷۷ وَهُمْ

نورانی بہ | ہفہ خلق چہ | کافران دی | نہ دی دا | مکر | قصہ | دینخواو خلقو | او دوی
کوی ، نو خوک چہ کافران دی ہغوی داوائی چہ داخونو خٹہ نہ دی تشہیموانی قصہ دی او ہغوی

يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْتَوْنَ عَنْهُ ۖ وَإِنْ يُهْلِكُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ

منع کوی (خلق) | ددہ نہ | او (خیلہ ہم) لیکیدی | ددہ نہ | او دوی نہ ہلاکوی | مکر صرف خیل خانو نہ
دیکے (حق دین) دمنلو نہ خلق منع کوی او پخیلہ ہم ترے لے لے گئی او پہ دے چل نورخوک نہ ، خونش خیل خانو نہ

وَمَا يَشْعُرُونَ ۷۸ وَكَوْتَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا

او | دوی نہ پوہیدی | او کھچہ نہ دوی نہ | کھچہ دوی ددروکشی | پہ اوس | او دوی بہ دوائی
ہلاکوی او پہ دے ہم نہ پوہیدی او دے ہی | کھچہ نہ دوی ہفہ وخت وگورہ کھچہ دوی دجہم پہ غلہ درو

يَلِيَّتَنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَذِّبُ بِآيَاتِ رَبِّنَا وَنَكُونُ

اے کاش ! | چہ مونہرا بیا واپس شو | او مونہرا دروغ ونہ کنہرو | ایتونہ | درب خیل | او مونہرا شو
شی نو دوی بہ دوائی کاش ! مونہرا واپس رد نیاتہ | دلیرے شو نو دخیل رب خٹکے پہ دروغ وگورہ کنہرو او مونہرا

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۷۹ بَلْ بَدَأَ لَهُمْ مَا كَانُوا يُخَفُّونَ مِنْ قَبْلُ

لہ مؤمنانو نہ | نہ بلکہ | ہنکارہ شو | پہ ہغوی باند | خٹہ چہ دوی پتہول | دوائی لہ دے نہ
مؤمنانو نہ شو - پہ حقیقت کینہ ددوی خٹہ نہ ہفہ خیر ہنکارہ شو کوم چہ بہ دوی وراہی پتہولو

وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ۸۰

او کھچہ | دوی واپس وگورہ شی | نو خوکو بہ بیا ہفہ وکری | دکوم نہ چہ منع کر شی | او بیشک دوی | دروغ زن دی -
وگورہ دوی دنیا تہ واپس ہم کرے شی نو بیا ہم ہفہ کارونہ کوی دکوم نہ چہ دے شی | او پتہول دوی دروغ زن دی

وَقَالُوا إِنَّمَا هِيَ إِلاَّ حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿١٩﴾

دوای نه که (خه نوس) مگر داد دنیا ژوند زموږ او نه یومونه (د قیامت په ورځ) نه پیداکس
د دوی وویل چه ژوند خوصف هم داده نیاز ژوند او مونږ به دوباره

وَدَدِي دَوِيل چِه ژوند خو صرف هم دادَنیا ژوند د اوو چِه ژوند د
وَلَوْ تَرَى اِذْ وَقَفُوا عَلٰی رَبِّهِمْ قَالْ اَلَيْسَ هٰذَا الَّذِي كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ
اَلَيْسَ هٰذَا الَّذِي كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ اَلَيْسَ هٰذَا الَّذِي كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ

و کاش! اِنَّهُ وُوبِنِ | هَبْ كَلِمَةً دُرُودِ لِي شَيْ | اَدْخِلْ رَبِّ عِلْمِي | وَبِهِ قُرْآنِي | اَيُّهَا الرَّؤُوفُ
و کاش! اِنَّهُ وُوبِنِ | هَبْ كَلِمَةً دُرُودِ لِي شَيْ | اَدْخِلْ رَبِّ عِلْمِي | وَبِهِ قُرْآنِي | اَيُّهَا الرَّؤُوفُ

بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا

رستیا | دوی بہ ووائی | ولے نہ | قسم دے | رب زمونہ | غصہ و فرمای | نووٹکی | دا عذاب | خدہ پہ
حق نہ دے؟ | وہ ووائی | ولے نہ | زمونہ | رب قسم (حق دے) | اللہ تعالیٰ بہ | و فرمای | چہ | د خیل کفر | (یہ سزا) | کئے

كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ۚ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِإِيقَاءِ اللَّهِ

تاسو به انکار کړو | بیشکه په نقصان کېنې پاشول | هغه خلق کوم چې | دروغ وگڼو | ملاقات دالله
په دې نړۍ کې نه شو | بیشکه هغه خلق به تاوان کېنې پاتې شول چې خداي سره ملاقات خبره ئې دروغ

وَسَاءَ عَذَابُ مَذَرَةٍ فُتِنَى، بيشک ہر حال پہ ناواں ہے ہاں سون چہ سہاں
حَتَّى إِذَا حَآءَتْهُمْ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا يَحْسِرْتُنَا عَلَى مَا

نزدیک ہے | ہر کہہ راشی پہ دوی | قیامت | ناکھانہ | وہ وائی دوی | افسوس کے | پہ دے کہ

کَنتُمْ لَہٗ تَرَدُّدًا ۖ فَکَلِمَہٗ دُوۡی بَآئِنَ قِیَٰمَتٍ نَّٰکِبَہٗۤ اَنۡ رَّٰسِیۡ ۚ نُوَدِّیۡ بِہٖ ۚ چہ سَکُنَۃً اَفۡسُوسَۃً مِّمَّنۡ مَّوَدُّوۡۤہِ

فَرَطْنَا رِيهَا وَهَمَّ يَحْمِلُون اور اَرْهَمْنِي صَهْوَرِيْهَمْ

کے معاملہ کے خورمہ کو تاہی کہے دے اور دخیلوگنا ہونو پیتے بہئے بہ خیلوشا مکانو بانو بار بار کہے دی

۱۱۱
 لا سَاءَ مَا يَزْرُونَ ﴿٣١﴾ وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا اِلَّا لَعِبٌ
 اَوْرُيْ يَدِي هَفْهَفَةٌ دُوِيْ يُوْرَتِي اَوْنَةٌ

داوری بددی | هدهه چه ددی پوره نوی | او نه | روند د دی | مکر | لوبه |
داوری! دوی به چیر خراب پیتته پورته کرے وی | او د دنیا ژوند خونور خه نه دے بس یوه لوبه تم

هُوَ وَلِلدَّارِ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ ۖ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

مشغولادہ | اول البتہ کو | د' آخرت | دیریشہ کی | حق خلقولہ | چہ پرہیز گاری | ایانہ پوہ پیری
ہ، البتہ د' آخرت کو | دفعہ خلق د' پارہ | دیریشہ دے | چہ پرہیز گارہ دی | ایانہ تا سوعقل نہ ل

فَدْنَعْلَمْ اِنَّهٗ لِيَحْزُنْكَ الَّذِي يَقُولُوْنَ فَاتَمُّمُوْا لَكُمْ كَذِبُكُمْ

شکله مونږ پوهیږو | چه ضرور غزن کوی | هغه څه | دوی وائی | پس بیشکه دوی | نه دروغ غزن کو
 پیغره | مونږ نه ښه معلومه ده | چه ددوی نه خبره | ددوی غزن کو |

لَٰكِنَّ الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ مُّصِرُّوْنَ ۝۵۵

بَلَكُمُ (د) ظالمان (خو) | ذَالِهُ دَالِ يَقُونَهُ | انکار کوی | او مشک دروغ شن کی می ی | نه یغیر

مَنْ كَفَرَ بِلِكِهِ دَا ظَالِمَانِ دَالِلَهُ تَعَالَى دَا بَتَوْنَه اَنكَارِ كَوِي اَو بِيَشَكْ لَه تَانَه وَرَانِي هَم بِيغْ

مَنْ قَبْلِكَ فَصَبْرُوا عَلَى مَا كُذِّبُوا وَأُودُوا حَتَّىٰ أَتَهُمُ

لہ تانہ وہاں | پس ہنوی صبر و کرو | پہ دروغزن بلے کیدلو | او تکلیف و تر و رسو شو | ترکچہ | ورسید و دوی

نَصْرَنَا وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ۚ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَبِيٍّ

زموئز مدد | اونشتہ کھوک بدلوونکے | دالہ خبرے | او بیشک راغلی دی تاتہ | خبرونہ

لُرَّسَلِينَ ۝ وَإِنْ كَانَ كِبَرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنْ أُسْطِغَتْ

دھقہ رسولانو | اوکے چرے وی | درودن | یہ تیا یاندی | ددوی مخ اہول | اوکے چرے کو لے شے

أَنْ تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ

چہ و لہوے تہ | سورے | یہ زمکہ کینے | یا اندر پایہ | یہ اسماں کینے | بیاتہ راوہے دوی

بَايَةً ۚ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدَىٰ فَلَا تَكُونَنَّ

خٹہ | اوکے چرے غوینٹا اللہ | تو جمع کری پہ وودوی | پہ ہدایت یاندی | پس مہ کیدہ تہ

مِنَ الْجَاهِلِينَ ۝ إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَالْمَوْتَىٰ

لہ جاہلانہ | بیشک چہ قبلوی | ہنہ خلق چہ | اووی | او مہری

يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ۝ وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ

راپور تہ پہ کوی | اللہ | بیابہ ہم دھقہ طرفتہ | وکرخوے شی | او دوی وائی | ولے نازلہ نہ شوہ | یہ دہ یاندی

آيَةٍ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنْ اللَّهُ قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يُنْزِلَ

خٹہ | خٹہ | ددہ ددب لہ طرفتہ | وواہ | بیشک | اللہ | قادر دے | پہ دے چہ | نازلہ کری

آيَةً وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ

خٹہ | اولیکن | اکثر لہ دوی نہ | نہ پوہییری | اونشتہ | دھنخ | خناور (تلونکے) | پہ زمکہ کینے

وَلَا طَيْرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَلُكُمْ مَا فَرَّطْنَا

اونہ (خٹہ) مارغہ | چہ الوزی | پہ خیلود واپڑ و زرو | مکر دوی جماعتونہ دی | ستاسو پہ شان | مونیہ نہ دے کرے

وقف منزل عن بعض علی یسعون

فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ﴿۳۸﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا

پہ کتاب کے | دفعہ خبرہ | بیا | یہ خیل رب تہ | جمع کوئے شی | او کو موچہ | دروغن کوی و
نفسہ لیکوئے ہیخ کے نہ دے کہے او بیا بہ داخل خیل خداے تہ پیش کہے شی۔ او چاچہ زمونہ غنہ دروغ

بِآيَاتِنَا صُمٌّ وَبُكْمٌ فِي الظُّلُمَاتِ ۚ مَنْ يَشَأِ اللَّهُ يُضِلَّهُ ۖ وَمَنْ

زمونہ ایونہ | کانہ دی | او کو لکی دی | پہ تیارو کئے دی | خوک پہ وغواہی | اللہ | کمرائے کوی | او خوک پہ
وکنرے ہنوی کانہہ او کو لکیا او پہ تیارو کئے پراتہ دی، اللہ چہ کچا پہ حقلہ وغواہی نوکمرائے کوی او کچا پہ

يَشَأْ يُجْعَلُهُ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۳۹﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَنْتُمْ

وغواہی | کوی ہفہ | پہ نیخہ لاسہ یانی | دواہیہ | ایاکتلی دی تاسو | کچہ راشی تاسو
حقلہ چہ وغواہی نو پہ سمہ لاسے روان کوی۔ دواہیہ چہ فکرو کوی او بیا دواہی چہ کہ پہ تاسو

عَذَابُ اللَّهِ أَوْ أَنتُمْ السَّاعَةُ ۚ أَعْيَرَالِلَهُ تَدْعُونَ ۚ إِنْ كُنْتُمْ

عذاب داللہ | یا راشی تاسو تہ | قیامت | نوایا داللہ نہ سوا | بہ بل خوک رابلی | کچہ چرے تاسو
داللہ عذاب راشی یا پہ تاسو قیامت راشی نوایا تاسو بہ داللہ تعالیٰ نہ سوا بل چا تہ او از کوئی؟ (دواہی) کہ تاسو

صَادِقِينَ ﴿۴۰﴾ بَلْ إِيَّاهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ

دینتوی بی | نہ بلکہ | خاص ہفہ | بہ تاسو رابلی | بیا ہفہ لکھ کوی | ہفہ تکلیف | کوم دپا چہ | راشی تاسو
دینتوی بی؟ نہ بلکہ ہفہ وخت تاسو یوازے خداے نہ او از کوئی نوکہ اللہ وغواہی نو ہفہ مصیبت چہ درنہ لے

إِنْ شَاءَ وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ ﴿۴۱﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ

کچہ ہفہ وغواہی | او تاسو ہیردی | ہفہ فہ چہ | تاسوے شریکوی | او بیشکہ زمونہ یوری کی (رسولان) | امتونو ہرنہ تہ
کوی، او پہ داسے موقع کئے خیل شریکان درنہ ہیرشی۔ او زمونہ تانہ ورا نہ نور و قومونو تہ پیغمبران

مِّنْ قَبْلِكَ فَآخَذْنَاهُمْ بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ ﴿۴۲﴾

لہ تانہ ورا نہ | بیا زمونہ دنیول دوی | پہ سختی | او تکلیف کئے | دپارہ دد چہ دوی | عاجزی و کوی
ولیبول، نو بیا موہنوی پہ سختی او مصیبتونو کئے راؤنیول، چہ عاجزی شروع کوی۔

فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلَكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ

بیا وکونہ شہ | کچہ | رلے دوی تہ | زمونہ عذاب | نو عاجزی و کوی دوی | بلکہ | سخت شول | ددوی زہونہ
بیا چہ کلہ زمونہ عذاب پہ دوی داخل نو دوی زمونہ عجبے وے فریادونہ کوی، بلکہ ددوی زہونہ سخت پاتے

وَزَيَّنَّ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۴۳﴾ فَلَمَّا نَسُوا

او بنائستہ کول | ددی دپارہ | شیطان | ہفہ (کارونہ) | کوم چہ دوی کول۔ | بس ہرکلہ چہ | ہیر کول دوی
او شیطان دوی تہ ددوی (خراب) عملونہ بنائستہ کوی وبنودل۔ بیا ہرکلہ چہ دوی ہفہ نصیحت ہیر

مَا ذَكَّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ ۖ حَتَّىٰ إِذَا

ہفہ فہ چہ نصیحت کہ شو وودونہ بہ ہفہ سہ | نو پرائستہ زمونہ | پہ دوی | دروازے | دھر خیز | تردے چہ | ہرکلہ
کرو کوم چہ دوی تہ شوے دو نو زمونہ پہ دوی دھر خیز دروازے پرائستے، تردے چہ دوی زمونہ

فَرَحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ ۝ فَقُطِعَ

دوی خوشحال شول | هغه څه نه چه د ځانه ورکړ شول | نوموړي ونيول دوی | ناکهانه | بيا دغه وخت دوی نااميد شول | پس پريکړه شوه

دایر القوم الذين ظلموا والحمد لله رب العالمين ۝

جرړه (د) قوم | کومو چه | ظلم کړه وو | او قوله ثنا | الله لره ده | (چه) رب دے د ټولو جهانونو

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَارَكُمْ وَخَمَّهُ

ته ووايه | څه خيال د ستاسو | که چه | واخلی | الله | اوس بدل ستاسو | اوستړم ستاسو | او مهر دوی

عَلَى قُلُوبِكُمْ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ ۝ أَنْظِرْ كَيْفَ

ستاسو په زېږونو | نوڅوک د بل معبود | سوا د الله نه | چه درکړی تاسوته | دغه خبرونه | وگوهره | څنگه

نُصِرَفُ الْآيَاتِ ثُمَّ هُمْ يَصْذَفُونَ ۝ قُلْ أَرَأَيْتُمْ

مونږ بيا بيا نورو | آيتونه | بيا دهم | دوی | مخ اړوی | ووايه | ايا کتلې دى تاسو

إِنْ أَنْتُمْ عَذَابُ اللَّهِ بَغْتَةً أَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلِكُ إِلَّا

که چه راشی تاسو | عذاب | د الله | ناکهانه | بيا په بشکارت | نو ايا | د ظالمانو نه سوا اوس خلک

الْقَوْمُ الظَّالِمُونَ ۝ وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ

د قوم | د ظالمانو نه | اونه را ليدو مونږ | رسول | مگر زيرے ورکونکى | او ديرونکى

فَمَنْ أَمِنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝

پس څوک چه | ايمان راوړی | او اصلاح وکړی | اونه به څه وېږدوی | په دوی باندې | اونه | دوی | به غمژن وی

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ۝

او څوک چه زمونږ آيتونه دروغ غږن وکړی | هغوی ته به د هغوی د نافرمانۍ په وجه عذاب ورکول شى |

قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ

ووايه | نه وایم زه | تاسوته | چه ماسره | خزانه دى | د الله | اونه | بهيږم زه | په غیو باندې

وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ ۚ إِن أَنْتُمْ إِلَّا مَا يَوْحَىٰ ۖ الرَّحْمَنُ
 اودنه زه واييم | تاسوته | چه زه فرشته يم | زه تابعداري نه كوم | مكر دهغه چه وحى نه كوله شى | ماته
 اودنه درته دا واييم | چه زه فرشته يم | زه خوښ په هغه وحى په روان يم | چه ماته را ليرله شى
 قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ ۚ أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ
 قُلْ | ايا برابر ده | دوست | او بينا | ايا تاسو فكر نه كوي ؟
 دوايه چه ايا دوند | او بينا | دوايه يو برابر كيده شى ؟ ايا تاسو دومره قدره فكر هم نه كوي ؟
 وَأَنْذَرِيهِ الَّذِينَ يَخْفَوْنَ أَنَّ يُحْشَرُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ لَيْسَ
 اودو يروه په د قرآن سره | هغه خلق | چه ويريدى | چه | جمع په كړه شى | خپل رب ته | نه ده وي
 او هغه خلق د دغه (قرآن) په ذريعه خبردار كړه كوم چه د كڅېر نه ويريدى | چه دوى په د الله په وړاند را جمع كوله شى ،
 لَهُمْ مِّنْ دُونِهِ وَلِيٌّ ۖ وَلَا شَفِيعٌ لَّهُمْ ۚ يَتَّقُونَ ﴿٥١﴾
 دوى د پاره | د الله نه سوا | (څوك) دوست | اونه (څوك) شفاعت كوونكې | د پاره د كچه دوى | پر هيز كارى وكړي
 اود الله تعالى نه سوا په دوى دوست او سفارش كوونكې هيڅوك نه دوى پكاردى چه دوى پر هيز كاره شى
 وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ
 اومه شره | هغه خلق | چه بلى | خپل رب | صبا | او ماښام | غواړي
 اوهغه خلق د خپل ځان نه مه لرې كوه چه سحر ماښام خپل رب يادوي | او دهغه رضا مندى
 وَجْهَهُ ۖ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِّنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ
 مخ دهغه | نشته د په تا باند | د دوى له حساب نه | څه څيز | اونه | ستاله حساب نه
 غواړي ، نه د هغوى حساب ستا په ذمه ده ، او نه ستا حساب د هغوى
 عَلَيْهِمْ مِّنْ شَيْءٍ ۚ تَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٢﴾ وَكَذَلِكَ
 په دوى باند | څه څيز | چه ته دوى لرې كړه | پس شته به ته | له ظالمانو نه | اودغه شان
 به ذمه ده ، (دا په ونه شى چه) ته دوى لرې كړه اونه د نامناسبه كار كوونكو نه شته . دغه شان
 فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لِّيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
 د آزمائيل مونږ | څه خلق | په څه باند | چه دوى وواى | ايا هم دادى | چه احسان كړه د الله | په دوى باند
 مونږ دوى د بول په ذريعه په آزميت كې اچولى دى چه دوى دا وواى چه ښه هغه دا خلق د چه الله زمونږ په
 مِّنْ بَيْنِنَا ۚ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ ﴿٥٣﴾ وَإِذَا جَاءَكَ
 چه مونږ ووايې | ايا نه ده الله | ښه پوهه | په شكر گنارو باند | او هر كله چه | راشي تاته
 ميسر كې په دوى باندې مه باني كړه د نوايا الله په خپلو شكر گنارو باندې كانه په ښه شان نه پوهېږي ؟ (په نېټه) كله چه تاته
 الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ ۖ كَتَبَ رَبُّكُمْ
 هغه خلق | چه ايمان لري | زمونږ په آيتونو | نو ووايه | سلام دى | په تاسو باند | لازمه كړه ده | رب ستاسو
 هغه خلق راشي چه زمونږ آيتونه مني | نو هغوى ته ووايه چه په تاسو سلام وي | ستاسو رب په خپل ځان باند

[illegible]

وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا
 اوهغه پوهه | په هغه | چه په اوچه | اودريايي | اونه | پريوتی | خه پانړه | مکرهغه پوهه | په هغه
 اوهغه پوهه | په هغه | چه په اوچه | اودريايي | اونه | پريوتی | خه پانړه | مکرهغه پوهه | په هغه پوهه خبره دی
 اود اوچه اود نودس هغه پورته نینه معلوم ده اود اونه نه داسه پانړه نه راپريوتی چه هغه پوهه خبره دی

وَلَا حَبْرَ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَافِيسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ٥٩
 اونهغه دانه | په تیارو کینه | اذمه | اونهغه گوندنیز | اونهغه اوچه | مکرهغه | په روښانه کتاب کینه پوهه
 اود زک په تیارو کینه موجوده دانه یاغه لوند یا اوچه غیز داسه نشته چه په روښانه کتاب لوح محفوظ کینه لیکل موجوده دی

وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم بِالنَّهَارِ
 اوم هغه کوم | قبض کوی ستر روغی | اذمه | اوپوهی | په هغهغه چه تاسو کوی | د ورځ
 اولله هغه دانه چه تاسو دښه (د خوبیا موږ کینه) په قبضه کینه اخی اود ورځ چه تاسو هغه کوی په هغه هم پوهه ده

ثُمَّ يَبْعَثُكُم فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ
 بیا هغه راپاڅوی تاسو | په هغه کینه چه پور کړه شی | وخت | مقرر | بیا د هغه طرف ته | استاسو ورس تلل
 بیا په صبا د دنیا کارسوزگارته راپاڅوی دپاره د که چه مقرر نینه پوره شی، بیا تاسو ټول به الله تعالی ته پستنه هڅی

ثُمَّ يَنْبِئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ٦٠ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ
 بیا به هغه وښای تاسو | هغهغه چه تاسو به کول | اوهغه ده | غالب | د پاسه | د بندگانو خپل
 نو هغه به درته وښای چه تاسو هغهغه کارونه کول - اوهغه په خپلو بندگانو پوره پوره قدرت لری

وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمْ الْمَوْتُ
 اورالیری | په تاسو باند | نگران (خبرته) | تر دس چه | کله راشی | چانه په تاسو کینه | مرگ
 اوهغه په تاسو نگران (خبرته) | الیری | تر دس چه په تاسو کینه د چا د مرگ وخت راشی نور موږ

تَوَفَّاهُ ۖ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفَرِّطُونَ ٦١ ثُمَّ رُدُّوا
 (نو) قبض کوی (د هغه) (رو) | زمونږ لایر شو (خبرته) | اودوی | کوتا هغه نه کوی | بیا | په دوی وگورگوشی
 رالیری (خبرته) | د هغه روح قبض کوی اوهغوی په خپل کار کینه | هیڅ کوتا هڅی نه کوی - بیا به دا ټول الله ته

إِلَى اللَّهِ ۖ مَوْلَاهُمْ الْحَقُّ ۚ لَا لَهُ الْحُكْمُ ۖ وَهُوَ أَسْرَعُ
 د الله طرف ته | چه ددوی مالک دی | په هغه خبرشی | د هغهغه | حکم | اوهغه ده | دیرزا
 پستنه لایرشی چه په هغه ددوی مولی ده | خبرشی چه حکم بس یوازس د هغه چلییری اوهغه په حساب | استو

الْحُسَيْنِ ٦٢ قُلْ مَنْ يُنَجِّيْكُمْ مِنْ ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ
 حساب | استونک | دوايه | شوک | خلاصه درکوی تاسو | له تیارونه | د اوچه | اود دریاب
 کینه | دیرتیز دس - ورته دوايه چه شوک دی؟ چه د اوچه اوسمندر په تورو تیارو کینه تاسو د خط نه پور کوی

تَدْعُوهُ ۖ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً ۚ لَئِنْ أَجَبْنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ
 تاسو بلوی هغه | په عاجزی | او په پسته | که چه | هغه مونږ خلاصه درکوی | د دس (مصیبت) نه | نو خا هغه مونږ
 چه تاسو نه په عاجزی سره او په پسته پسته بلوی - (اودوی چه) که چه مونږ الله د دس (مصیبت) نه پور کړو نور مونږ

مِنَ الشَّكِرِينَ ۝ قُلِ اللَّهُ يُنَجِّيكُمْ مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ

له شکر کوونکو ته | دوايه | الله | خلاصه درکوی تاسو | له دے ته | اوله هرے یوے سختی نه
به ضرورت هغه شکرگزار یو، نه دوايه هم الله تعالی تاسو د دے او د هر تکلیف نه خلاصی، بیا هم

ثُمَّ أَنْتُمْ تُشْرِكُونَ ۝ قُلِ هُوَ الْقَادِرُ عَلَى أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ

بیا هم | تاسو شرک کوئی - | دوايه | هغه | قادر دے | په دے چه راو لیری هغه | په تاسو باندی
تاسو شرک کوئی - ورته دوايه چه هغه (الله تعالی) په دے خبره باندی قادر دے چه په تاسو باندی

عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتَ آجُلِكُمْ أَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيْعًا

(هغه) عذاب | ستاسو د پاسه ته | یا ستاسو د نښو د لاندی ته | یا جمع کړی تاسو | ټولی ټولی
د بیره ته یا ستاسو د قد مونو د لاندی ته عذاب راو لیری، یا تاسو په فرقو کینه تقسیم کړی

وَيَذِيقُ بَعْضَكُمْ بَأْسَ بَعْضٍ ۖ أَنْظِرْ كَيْفَ نَصَرْتُ الْآيَاتِ

او وڅکوی | له تاسو نه خوتنه | جنگ د خنو | د کورس | څنگه | بیا بیا بیانو | ایتونه
او په تاسو د یو بل د لاسه د جگړه مړه وڅکوی، د کورس مونو څنگه په بیل بیل شان خپله نڅه بیانو

لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُوْنَ ۝ وَكَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ ۖ قُلْ لَّسْتُ

د پاړه د کچه دوی | پوهه شی | او دروغ ژن کوو | هغه | ستا قوم | او هغه حق دے | دوايه | زه نه یم
شاید چه دوی پرے پوهه شی - اوستا قوم د کفار د مکه | دا قرآن دروغ ژن کوو حال دا چه د ارضتو ته دے | دوايه چه

عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ۖ لِّكُلِّ نَبِيٍّ مُّسْتَقَرٌّ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝

په تاسو باندی | هغه | نگران | د پاړه د هر خبر | د یو وقت | مقرر کړی | او د پیر زړ | په تاسو پوهه شی
زه ستاسو د مړه وار خو نه یم - د هر خبر (د واقع کیدو) یو وقت مقرر کړی او تاسو به د پیر زړ پوهه شی

وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّىٰ

او که چه | تاسو وښی | هغه خلق | چه بحث کوی | از مونو په ایتونو کینه | نوموړه واره | له دوی نه | تر کچه
او هر که چه ته وښی چه خلق ز مونو په ایتونو باندی نکتہ چینی کوی نو د هغوی نه یواځه ته شنه تر کچه (هغه)

يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۖ وَإِمَّا يُبْسِتُكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ

دوی لکيا شی | په هغه بله خبره کینه | او که چه هر کړی له تانه | شیطان | نوموړه کښینه
بحث پر پیډی او | په بله خبره کینه مشغول شی، او که چه شیطان درنه (د اصبحت) هر کړی (اوتنه) په دوی کینه

بَعْدَ الذِّكْرِ ۚ مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝ وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ

پس د رایا دیدو | د ظالمانو خلقو سره | او نشته دے | په هغو خلقو (چه) | ویریری (له الله نه)
کښینه | نو یاد را تلونه پس د داسه ظالمانو سره مټ کښینه، او کوم خلق چه پر هیز کاره دی په هغوی باندی

مِنْ حِسَابِهِمْ مِّنْ شَيْءٍ وَلَٰكِنْ ذِكْرَىٰ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ۝

د هغو (جگړه کوونکو) له حساب نه | څه څیز | لیکن | (د مړی) نصیحت کول | چه دوی | پر هیز کاره شی -
د هغوی د حساب کتاب هیڅ ذمه واری نشته البته نصیحت کول د هغوی په ذمه دے شاید د ظالمان (م) د الله تعالی

وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا

اور میری ہف خلق چہ جو کرکے دی چیل دین | لوے | او دیکہ وکرکے دوتی | ژوند دنیا

وَذَكِّرْ بِهِ أَن تُبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا

اور نصبت وکرکے | پے | (قرآن) سرہ | (دکھائی) چہ ہلاک شی خوک نفس | دخیلو کرکے بد لہ کنے | نشترہ | دھقہ

مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ ۚ وَإِنْ تَعْدِلْ كُلُّ عَدْلٍ لَا يُؤْخَذُ

د اللہ نہ سوا | (خوک) دوت | او نہ خوسفارش | اوکے چکرہ ہف اد اکر | پورہ پورہ (تاوا) | نوایہ نہ خستہ شی

مِنْهَا ۚ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا ۖ لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ

دھقہ نہ | ہم دادی ہف خلق چہ | ہلاک کرکے شول | دخیلو ہرا بوکارو پے بل کنے | دوی لہ خستل دی | لہ یشید او پونہ

وَعَذَابٌ أَلِيمٌ ۚ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ۚ قُلْ أَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ

او عذاب (پے) | دردناک | پے وجہ دد چہ | ادی کفر کولو | وایہ | ایامونہ و بسو | د اللہ نہ سوا

مَا كَانُوا يَنْفَعُونَ وَلَا يَضُرُّنَا وَنُزِّلُ عَلَىٰ آعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْنَا اللَّهَ

ہف ہف نفع نہ را کو مونہ | او نہ نقصان را کو | او پترو کرکے شو مونہ | پے پوند وخیلو | پس لہ دہ نہ چہ ہدایت وکر مونہ | اللہ

كَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ فِي الْأَرْضِ حَيْرَانٌ ۚ لَهُ أَصْحَابٌ

پے شان دھقہ | چہ بے لاک کرکے وھف | شیطاناتو | پے زمکہ کنے | حیرانہ پاتے شو | دھقہ | ملگری دی

يَدْعُونَهُ إِلَى الْهُدَىٰ ۚ إِنَّ هُدَىٰ اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ

(چہ) بلی ہف | سمے لاسے طرف تہ | چہ راشہ مونہ | وایہ | بیشک | ہدایت د اللہ | ہدایت دے

وَأْمُرْنَا لِنُسَلِّمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۚ وَأَنْ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا

او مونہ تہ حکم دے | چہ فرمان بردار شو | د جہاننو د پروردگار | اوداچہ | قایم کرو | مونہ | او پورہ کوئی دھقہ

وَهُوَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۚ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ

او ہم ہف ذات دے | چہ ددہ طرف تہ | بہ تاسو جمع کوئے شی | او ہم ہف دے | چاچہ | پید اکرل | اسمانونہ

وَأَمَّا هَذِهِ فَمَثَلَةٌ ۚ فَمِثْلُ قَوْلِهِمْ قُلْ أَدْعُوا إِلَىٰ مَا نَدْعُو

اور ہف ہف ہف | او ہف ہف ہف | او ہف ہف ہف | او ہف ہف ہف | او ہف ہف ہف | او ہف ہف ہف | او ہف ہف ہف

وَأَمَّا هَذِهِ فَمَثَلَةٌ ۚ فَمِثْلُ قَوْلِهِمْ قُلْ أَدْعُوا إِلَىٰ مَا نَدْعُو

اور ہف ہف ہف | او ہف ہف ہف | او ہف ہف ہف | او ہف ہف ہف | او ہف ہف ہف | او ہف ہف ہف | او ہف ہف ہف

وَأَمَّا هَذِهِ فَمَثَلَةٌ ۚ فَمِثْلُ قَوْلِهِمْ قُلْ أَدْعُوا إِلَىٰ مَا نَدْعُو

اور ہف ہف ہف | او ہف ہف ہف | او ہف ہف ہف | او ہف ہف ہف | او ہف ہف ہف | او ہف ہف ہف | او ہف ہف ہف

وَأَمَّا هَذِهِ فَمَثَلَةٌ ۚ فَمِثْلُ قَوْلِهِمْ قُلْ أَدْعُوا إِلَىٰ مَا نَدْعُو

اور ہف ہف ہف | او ہف ہف ہف | او ہف ہف ہف | او ہف ہف ہف | او ہف ہف ہف | او ہف ہف ہف | او ہف ہف ہف

وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَيَوْمَ يَقُولُ كُنْ فَيَكُونُ ۚ قَوْلُهُ الْحَقُّ وَلَهُ الْمُلْكُ

اَوَزْمَك | په حق سره | او په کومه ورځ چې دغوموای | چه شه | نو هغه به شی | دد خبره رښتیا ده | اود هغه حکومت دے

يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةُ وَهُوَ الْحَكِيمُ

په کومه ورځ | چه یوکه ووهل شی | په شپیلۍ کېنه | هغه پوهه | (په ټولو) پېو | ادنیکاره خبرو | اوهغه | خاوندان حکمت

الْخَيْرِ ۚ وَادُّ قَالَ ابْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ أَزَّرَ اتَّخَذَ أَصْنَامًا إِلَهَةً

خبردار | ا د کله چه | وویل | ابراهیم | خپل پلار | ازرنه | ایا ته نیسه | نبات | په خدايي

إِنِّي أَرَاكَ وَقَوْمَكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۚ وَكَذَلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ

په کله زه وینم تا | اوستاقوم | په تیاره ۍ ښکاره کړنه | اودغه شان | مونږ وینودلو | ابراهیم ته

مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَيَكُونُ مِنَ الْمُوقِنِينَ ۚ فَلَمَّا

حکومت | د آسمانونو | اوزمکه | اوچه هغه وی | له یقین کوونکو نه | بیا هر کله

جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَى كَوْكَبًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ

خوږه شوه | په دغه باند | شپه | (نو) هغه وکتلو | یوستورۍ | وویل | دا | زما رب | بیا کله چه هغه غاښه

قَالَ لَا أَحِبُّ الْأَفْلِينَ ۚ فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِعًا قَالَ هَذَا

نو وویل | زه نه خوښوم | پزیرتونکی | پس هر کله چه ولیدله | سپوږمۍ | راڅټوکی | نو وویل | دا

رَبِّي ۚ فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَئِنْ لَمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ

زما رب | بیا هر کله چه | هغه پزیرنله | نو وویل | که چیر هدا ۍ نه وکړه ماته | زما رب | خوشۍ به وم زه

مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ ۚ فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ بَازِعَةً قَالَ هَذَا رَبِّي

له تیاره ۍ ښکاره کړنه | بیا هر کله چه | هغه وکتلو | غر | (اڅټوکی) نو وویل | دا زما رب دے

تُشْرِكُونَ ۝ اِنِّیْ وَجَّهْتُ وَجْهَیْ لِلَّذِیْ فَطَرَ السَّمٰوٰتِ

چہ شریکوی نے تاسو | بیشک ماخو و کرخولو | خیل مخ | ہفہ (ذات) طرف تہ | چہ پیدا اکری نے دی اسمانہ

وَالْاَرْضِ حَنِیْفًا ۚ وَمَا اَنَا مِنَ الْمُشْرِکِیْنَ ۝ وَحَاجَّہٗ قَوْمُہٗ قَالَ

او زمکہ | یہ حال کئے چہ زہ حنیف | او نہ یم زہ | لہ مشرکانو نہ | او چہ دیکہ ددہ سرہ | قوم ددہ | او بیلہ

اَتُحَاجُّوْنِیْ فِی اللّٰہِ وَقَدْ هَدٰیۤہٗ ۙ وَلَا اَخَافُ مَا تُشْرِكُوْنَ

ایا تاسو جگہ کوئی ماسرہ | ذالہ بہ قتلہ | حال دچہ ہفہ مآہد | تہ کئے | او زہ نہ ویریم | دہفہ تہ چہ انا سوشرک نیسی

اَفَلَا تَتَذَكَّرُوْنَ ۝ وَکَیْفَ اَخَافُ مَا اَشْرَکْتُمْ وَلَا تُخَافُوْنَ

پس ایا نصیحت نہ متے | او ختکہ | زہ دو ویریم | لہ ہفہ چانہ چہ شریک ہفہ دی تاسو | او نہ ویریم تاسو

اَنْتُمْ اَشْرَکْتُمْ بِاللّٰہِ مَا لَمْ یُنَزَّلْ بِہٖ عَلَیْکُمْ سُلْطٰنٌ

لہ خیر چہ تاسو | شریک نیسی | ذالہ سرہ | ہفہ | چہ نہ تازل کہ ہفہ دے | یہ تاسو باند | دلیل

فَاٰی الْفَرِیْقَیْنِ اَحَقُّ بِالْاٰمَنِ ۙ اِنْ کُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ۝ الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا

پس کوم فریق لہ دو اودہ نہ زیات ہقدارے | دامن | کہ چہ تاسو پوہیدے | ہفہ خلق چہ ایمان راہی

وَلَمْ یَلْبِسُوْا اٰیْمَانُہُمْ بِظُلْمٍ ۚ اُولٰٓئِکَ لَہُمْ الْاٰمَنُ وَہُمْ

اونہ دے ملاؤ کہ دوی | خیل ایمان | بے انصافی سرہ | ہم ددوی دیارہ دے | امن | او ہم داری

مُہْتَدُوْنَ ۝ وَتِلْکَ حُجَّتُنَا اَتٰیْنَهَا اِبْرٰہِیْمَ عَلٰی قَوْمِہٖ نَرْفَعُ

روان دی | او دا زمونہ ہفہ دلیل دو چہ ابراہیم علیہ السلام لہ مو د قوم یہ مقابلہ کئے و کرے وو، مونہ

وَلَاذِ اسْمَعُوا
اَسْحَقُ
رغونہ غوشے
مَنْ قَبْلُ
لہ دے نہ ویریم
تہ ہند دے
وَمُوسٰی
او موسیٰ
موسیٰ او ہاد
وَبٰحِی
او بخی
او بخی اد
وَرٰسِہٖ
او راسعہ
او اسعیل
عَلٰی اَلْ
پہ جہان
پہ نور و خا
وَاجَدَہٗ
او غورہ کہ
او مونہ د
یٰہُودَہٗ
سمہ لاہ نہ
چہ پہ خہ
مَا کَا
خہ چہ
تول عملہ
فَاَنْ
بیلہ چہ
کھوس

وَقَدْ رَآہُ

وَقَدْ رَآہُ

إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا هَدَيْنَا

اسحاق * | اویعقوب * | (چه) هریولہ | ہدایت دکرہ مونہ | اونوح * (م) | مونہ ہدایت دکرہ |
 دغونہ ٹوٹے | اویعقوب (غونہ ٹوٹے) دکرہ | ادریو موہ پہ سمہ لاس روان کمرہ | (ہفہ لاس) | پختوا مونوح علیہ السلام

مِنْ قَبْلُ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَنَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ

لہ دمنہ ورائی | اوددوی لہ اولاد نہ | داؤد * | اوسلیمان | اویوب | اویوسف *
 تہ بنودلے وہ | اویب * (ہفہ) پہ اولاد کئے مو داؤد | سلیمان | ایوب | یوسف

وَمُوسَى وَهَارُونَ وَكَذَلِكَ نُجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۸۴ وَزَكَرِيَّا

اموسی * | اوهارون * (م) | اودغہ شان | مونہ بدلہ دکرہ | نیکی کودنکو تہ | اوزکریا *
 موسیٰ اوهارون علیہم السلام تہ وبنودلہ | اونیکا نو تہ مونہ دغہ بدلہ دکرہ | اوزکریا

وَيَحْيَىٰ وَعِيسَىٰ وَإِلْيَاسَ كُلٌّ مِّنَ الصَّالِحِينَ ۸۵

اویحییٰ * | اوعیسیٰ * | اوالیاس * (م) | (چه) دوی تول | لہ نیکارونہ دؤ -
 اویحییٰ اوعیسیٰ اوالیاس علیہم السلام تہ وبنودلے وہ | پہ دوی کئے ہریو نیک عملہ دؤ،

وَأِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيُوسُفَ وَلُوطًا كُلًّا نَفَّلْنَا

اواسماعیل * | اوالیسع * | اویونس * | اولوط * (م) | اوهریولہ | مونہ فضیلت دکرہ دؤ
 اواسماعیل * اوالیسع * اویونس * اولوط * تہ موہدایت وکرہ | اوپہ دوی کئے ہریولہ (مورہ) خیلہ زملے

عَلَى الْعَالَمِينَ ۸۶ وَمِنْ آبَائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَأَخْوَانِهِمْ ۸۷

پہ جہان والو یانی | اوددوی پلارانو | اوددوی اولاد | اوددو دؤرہ وبنہ (م غونہ)
 پہ نور وخلق وفضیلت دکرہ | اوددوی غنو پلارانو | او غنے اولاد او غنے درونہ وبنہ وفضلیت دکرہ

وَاجْتَبَيْنَاهُمْ وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۸۸ ذَٰلِكَ هُدَى اللَّهِ

اوغورہ کول مونہ دوی | اوهدایت وکرہ مونہ دگوتہ | نیغ لاسے طرف تہ | دادے | ہدایت | اللہ
 اومونہ دوی غورہ کول | اودوی تہ موذنیغ لاسے ہدایت وکرہ | داداللہ تعالیٰ ہدایت د

يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۚ وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحِطَّ عَنْهُمْ

سمہ لاق بنائی پہ دسوکہ | چاہ تہ چہ غواری | لہ خیلو بند کانونہ | اوکہ چکرہ وخلق وشرک کولہ | توخامی خاتم شکیہ وبنہ | اودوی
 چہ پہ خیلو بند یا توکئے چالہ لے خوبشہ وی ہفہ لہ لے وکرہ | غوکہ دے خلقو (بالقرن) شرک کرے وے نو

مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۸۹ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اتَّيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ

خہ چہ دوی کول | داہفہ خلق دی | کوموتہ چہ | مونہ دکرہ دؤ | کتاب | او حکومت | انبوت
 قول عملونہ بہ لے عبت تلی دؤ | داہفہ خلق دی چہ مونہ ورنہ کتاب او حکمت او نبوت وکرہ دؤ - نو

فَإِنْ يَكْفُرْ بِهَا هَٰؤُلَاءِ فَقَدْ وَكَلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوا بِهَا

پس چہ | انکار وکری | دکرہ خبر نہ | داخل | نو مونہ مقہ کری دی | پہ دوی | ہفہ خلق | چہ نہ دی ددے
 کواپس داخل تہ نہ انکار وکری | نو مونہ دانجبت داسے خلقو تہ سپار لے دے چہ پہ خیلہ ہفوی

يَكْفُرِينَ ۝ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فَبْهَتَانَهُمُ آفَتُهُمْ ۖ قُلْ

انکار کوئی | ہم داخل دی | کو موتہ چہ | ہذا آفہ و | اللہ | نوڈ دوی پہ لایہ | چلیبرہ | دواہ
تزیہ نہ منکر نہ دی ، دا ہفہ خلق دو چا نہ چہ اللہ تعالیٰ ہدایت کرے دو نو تہ ہم دہغوی پہ لایہ خہ تہ دواہ

لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا ۖ إِن هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ۝

نہ غواہم زہ نہ تاسو | پہ دے باند | (خہ) اجر | دانہ دے | مکرم | نصیحت | دجہان د خلق د پارہ
چہ ذہ (د تبلیغ) پہ دے کار تاسو نہ اجر نہ غواہم ، دا دے دے دنیا خلق تہ یو عام نصیحت دے

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ ۖ إِذْ قَالُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ بَشَرٍ

اد قدر نہ کر دوی د اللہ | (نہ) حق د دہ قدر دانی | کلمہ دے دے وویل | نہ دے نازل کہے | اللہ | پہ (چا) انسان
اد دوی اللہ (د انعام) قدر نہ کر و لکھنک چہ دہفہ حق دے ہر کلمہ چہ دوی وویل چہ اللہ تعالیٰ پہ چا بشر باند خہ

مِّنْ شَيْءٍ ۚ قُلْ مَنْ أَنزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَىٰ نُورًا

خہ شے | دواہ | چا | رالیدے و | ہفہ کتاب | چہ | رادہ دے و و ہفہ | موسیٰ | رنہ
نہ دی نازل کری تہ دواہ چہ چا ہفہ کتاب (تورات) نازل کہے و چہ موسیٰ علیہ السلام راوے و ، تو لو خلق

وَهَدَىٰ لِلنَّاسِ تَجْعَلُونَهُ قُرْطُبًا ۚ تُبَدُّونَهَا وَنَحْفُوتُ

او ہدایت | خلق د بارہ | چہ جو دوی تاسو ہفہ | پانے پانے | تاسو نہکارہ کو ہفہ (خناخہ) | او تاسو پھو
لہ رنہ او ہدایت دو کوم چہ تاسو بیلو بیلو صفو باند لیک دے (لہ) خہ یکے خرنک دوی او دیر خہ یکے

كثِيرًا ۚ وَعَلِمْتُمْ مَا لَمْ تَعْلَمُوا ۚ أَنْتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ قُلْ

دیرہ (حصہ) | او ذہ کہے موی د تاسو | چہ خہ | چہ نہ پوہیدی | تاسو | او نہ ستاسو پلار سیکہ | دواہ
بہت ساتی (اد دے کتاب پہ ذریعہ) تاسو تہ ہفہ خبرے معلومے شو چہ نہ تاسو او نہ ستاسو پلار او نہیکو تہ معلوم

اللَّهُ ۚ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ ۝ وَهَذَا كِتَابُ

اللہ (رالیدے) | بیا پروردہ دوی | چہ (فضول) شغل د دوی کنے | چہ دوی لوے کوی | او دا (قرآن م) | یو کتاب دے
دواہ چہ ہفہ اللہ نازل کرے و بیا دوی پروردہ چہ پہ خیل فضول بحث کنے مشغول وی او دا (قرآن) مبارک کتاب

أَنزَلْنَاهُ مُبْرَكًا مُّصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ

چہ نازل کہے د موز | دیر برکت والا | تصدیق کوونکے | دہغو چہ | لہ دے نہ دہاند و | او د پارہ دے تہ و ویرہ | دے خلق
کوم چہ مونہ نازل کرو او د ہفہ کتاب نو تصدیق کوی چہ د دے نہ دہاند و او د دے د پارہ راغلے دے چہ نہ پیرے والا

وَمَنْ حَوْلَهَا ۚ وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ

او کوم چہ چا پیرہ دے دی | او ہفہ خلق | چہ یقین لری | پہ آخرت | او ایمان راوہی | پہ دے کتاب
او د خواؤ شا خلق و ویرہ ، او شوک چہ پہ آخرت باند باور لری ، ہغوی پہ دے کتاب ہم ایمان راوہی

وَهُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ۝ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ

اد دوی | د خیل مونہ | حفاظت کوی | او شوک | زیات ظالم دے | دہغو چا نہ | چہ دے تہ
او د خیل مونہ نو دیر خیال ساتی ، او د ہفہ چا نہ لوئے ظالم شوک کیدے شے چہ پہ اللہ تعالیٰ

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ

اد دوی | د خیل مونہ | حفاظت کوی | او شوک | زیات ظالم دے | دہغو چا نہ | چہ دے تہ
او د خیل مونہ نو دیر خیال ساتی ، او د ہفہ چا نہ لوئے ظالم شوک کیدے شے چہ پہ اللہ تعالیٰ

عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ

پہ الله باندی | دروغ | یاوے وٹیل | وحی شوبہ دہ | ماتہ | اونہ دہ وحی شوبہ | ہفتہ | دغہ | خیز | اوچا چہ روئیل
باندی | دروغ | وتری | یاد اوواٹی چہ ماتہ وحی راغلے دکا اد رہہ حقیقت کہے | ہیٹ وحی ورنہ راغلے نہ وی | اوٹوک چہ دا

سَأَنْزِلُ مِثْلَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَوْ تَرَى إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ

زردہ چہ زہ بہ نازک | لکھ ٹنگہ چہ | نازل کرو | اللہ | اوکھ وویتہ | ہفتہ وخت چہ ظالمان وی | پہ سختو
ووای چہ زک یہ ہم د خداے غونہ کتاب لانا نازل کروم کاش | چہ تہ ہفتہ وخت وکوسہ چہ دا ظالمان بہ دمرگ یہ

الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُو أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا أَنْفُسَكُمُ الْيَوْمَ

دمرگ کہے | او فرشتے یہ | داخووی | خیل لاسونہ | چہ راویاسی | روہونہ خیل | فن درج
سختو کہے اختہ وی او خرفیقو ورنہ لاسونہ وراویہ دکری وی | ورنہ وائی | چہ خیل روہونہ راویاسی ، فن بہ

تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ

بہ تاسو دکرکے شی | عذاب | دذکت | پہ سبب ددے چہ تاسو بہ وٹیل | پہ الله باندی | ناہق
تاسونہ سپکوونکے عذاب دکریدے شی ، حکم چہ تاسو پہ الله تعالیٰ باندی | دروغ | سترل -

وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ ۝۹۲ وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرَادَى

او تاسو بہ | دہفتہ داینوونہ | غروسی کولو | او بیشک تاسو راغلی وئی مونہرتہ | یوازے
او تاسو دہفتہ داینوونہ پہ مقابلہ کہے سرکشی کولہ - (اوس) تاسو مونہرتہ داسے یوازے راغلی وئی

كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرْكُمُ مَا خَوَّلْنَاكُمْ

لکھ ٹنگہ چہ مونہر پید اکری وئی تاسو | پہ اول خل | او تاسو پریشودل | ہفتہ خہ | چہ درکری وومونہرتہ تاسو
لکھ ٹنگہ چہ مونہر تاسو پہ اول خل | یوازے | پید اکری وئی او مونہرتہ چہ تاسو لہ خہ درکری وو ہفتہ موورستو

وَرَأَوْا ظُهُورَ كُمُومٍ وَمَا نَرَى مَعَكُمْ شُفَعَاءَ كُمُومٍ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ

لہ ورستو دشاگانو خیلو تہ | اونہ وینو مونہرتہ | تاسو سرہ | ستاسو سفارشیان | ہفتہ چہ | گمان بہ کولو تاسو | چہ وئی
پریشودل ، او مونہرتہ | تاسو سرہ ہفتہ سفارشیان نہ گورو چہ ستاسو پہ خیال کہے ستاسو پہ

فِيكُمْ شُرَكَاؤُا لَّقَدْ تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَا

ستاسو تر مینغہ | دالہ | شریکان وی | بیشک پرکیرے شو | ستاسو پہ مینغہ کہے | تعلق | او ورک شول | لہ تاسونہ | ہفتہ
معاملہ کہے رزمونہرتہ | شریکان دو یقیناً ستاسو پہ خیل مینغہ کہے رشتہ ختمے شو | او کوے کوے دعوے چہ مو

كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ۝۹۳ إِنَّ اللَّهَ فَلِقُ الْحَبِ وَالنَّوَى يُخْرِجُ الْحَيَّ

چہ تاسو بہ نے گمان کولو | بیشک | اللہ | چوونکے دے | دانے | او زہی | ہفتہ راویاسی | ژوندے
کوے ہفتہ تولے ورنہ ہیرے شوے | بیشک اللہ ددے | او زہی | زرغونے دپارہ | چوونکے دے ہفتہ دمری

مِنَ الْمَيِّتِ وَخُجِّرُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ ذَلِكُمُ اللَّهُ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ ۝۹۴

لہ مری نہ | او راویستونکے دے | مری | لہ ژوندی نہ | او ستاسو | اللہ | نوکوم خوا | تاسو راوی روئی
نہ ژوندے راویاسی او ژوندی نہ مری راویاسی | ہم دا ستاسو خدے دے نو تاسو کوکوم خوا | او لی روان بیٹی

لَهُ مَرِئٌ نَّهُ | او راویستونکے دے | مری | لہ ژوندی نہ | او ستاسو | اللہ | نوکوم خوا | تاسو راوی روئی
نہ ژوندے راویاسی او ژوندی نہ مری راویاسی | ہم دا ستاسو خدے دے نو تاسو کوکوم خوا | او لی روان بیٹی

فَالِقُ الْإِصْبَاحِ وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا

چونکے | د صبا | او جو کچھ ہفتہ | شبہ | دختہ | ارم | او نور | او سپوڑ مئی | (ذریعہ) | مئی

ہفتہ صبا دایستونکے دے ، ہفتہ شبہ د ارم د پاره ، او نور او سپوڑ مئی دے د حساب د پاره پیداکرل

ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ۝ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ

دادہ | اندازہ | د لوئے زبردست | پوہہ | او ہفتہ کچھ | جو کچھ | او سپوڑ پاره | ستوری

دادہ ہفتہ ذات مقدر کرے (نظام) کچھ غالب او پوہہ کچھ او اللہ تعالیٰ ہفتہ ذات کچھ چاچہ تاسو د پاره ستوری جو کچھ

لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ

چہ تاسو لایہ بیاموئی | یہ ہفتہ سرہ | پہ تیارو کئے | د اوچے | او دریاب | بیشک یہ تفصیل سرہ بیان کوی مونہ | ایوتہ

چہ د اوچے او د سمندر پہ تیارو کئے پرے لایہ بیاموئی ، یقیناً مونہ علم لرونکو د پاره نخبے پہ

لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۝ وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ

ہفتہ قوم د پاره | چہ پوہیڑی | او ہفتہ کچھ | چاچہ | پیدا کوی تاسو | لہ یوکس (ادم) نہ

تفصیل سرہ بیان کوی دی ۔ او اللہ تعالیٰ ہفتہ ذات دے چہ تاسو قول دے دیو نفس نہ پیدا کوی بی

فَمُسْتَقَرٍّ وَمُسْتَوْدَعٍ ۝ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ

بیاریو (خود) د استونکے خلے کچھ | او بل د امانت خلے کچھ | بیشک یہ تفصیل سرہ بیان کوی مونہ | ایوتہ | ہفتہ قوم د پاره

بیاریو د استونکے خلے کچھ او بل د سیار ختے ۔ مونہ پوہہ خلقو نہ تو لے نخبے خرقندے بیان کوی

يَفْقَهُونَ ۝ وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ

چہ پوہیڑی | او ہفتہ کچھ | چاچہ | راؤ لیرے | لہ آسمان نہ | اوبہ | پس راوویستلو مونہ | یہ سرہ

دی ۔ او اللہ تعالیٰ ہفتہ ذات دے چہ د آسمان د غارے نہ لے اوبہ راوولے دی نو د ہفتہ پہ ذریعہ

نَبَاتٍ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُتَرَاكِبًا

بونے | د ہر قسم | بیاریو ویستلو مونہ | د ہفتہ نہ | شینکے | چہ راوایسومونہ | د ہفتہ نہ | دانے | بوبل پورے

مونہ ہر قسم شینکے راو تو کولو نو پہ ہفتہ کئے موشنہ بیاخو نہ پیداکرل چہ پہ ہفتہ کئے مونہ پہ بل سورہ دانے پیداکرل

وَمِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلْعِهَا قَنَاطِيرُ ذَاتِ الْإِنْبِیَةِ وَجَنَّتِ مِنَ الْعَنَابِ وَالزَّيْتُونِ

او د قنور د اونو نہ | لہ بیاخو نو د ہفتہ نہ | د غونچو | زورندونہ | او باغونہ | د انگورو | او خون

وَالرَّمَّانِ مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ ۝ انْظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ

او د انارو | دیوبل پہ شان | او دیوبل نہ جد | د کوری | د دے مبووتہ | کلہ چہ میوہ وینی

د انارو کور باغونہ چہ ہفتہ دیوبل پہ شان وی او ہفتہ دیوبل نہ جد ای دے (اونو) میوہ نہ خو د کوری ہر کچھ و لکی او

وَيَنْعِهِ ۝ إِنَّ فِي ذَلِكَُمْ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝ وَجَعَلُوا

د دے کچھ (مفہوم) | بیشک | پہ دے کئے | نخبے دی | د ہفتہ قوم د پاره | چہ ایمان راوی | او دے گروئی

ہر کچھ نخبہ شی ، پہ دے کچھ نخبہ نہ کئے د مؤمنان د پاره د قدرت بشارتہ | نخبے پیرتے دی | او دوی خدا مال

لِلَّهِ شُرَكَاءُ الْجَنِّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ

الله سر | شریکان | پیریا نولر | او حال د چہ الله پیدا کری دی | او چہ کری دی | دھہ د پاره | حامن | او بونہ
له پیریا ن شریک کر خولی دی او حال د چہ د دوی | الله پیدا کری دی | او دوی الله تعالی له بغیر د پوه نه حامن او

بَغَيْرِ عِلْمٍ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُصِفُونَ ﴿١١﴾ بَدِيعُ

په بے علم سره | هغه پاک دے | او د پرا د چت | د هغه خه نه | چہ دوی بیا نوی | پیدا کوئک دے
لونه جو پکری دی | الله تعالی پاک دے او د هغو خبرونه اوچت دے چہ دوی بیا نوی ، د اسمانون او

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَتَى يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ

د اسمانون | او د زمک | خنک کیدے شی | د هغه | خونه | حال د چہ نشته د هغه | نبخه
د زمک پیدا کوئک دے ، د هغه خونه خنک کیدے شی ، هر کله چہ د هغه نبخه نشته

وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٢﴾ ذِكْرُ اللَّهِ رَبِّكُمْ

او پیدا کر هغه | هر خیز | اوم هغه | په هر خیز | پوهه دے | هم دادے الله | ستاسو رب
او هغه هر خیز پیدا کرکے د او په هر خیز نبه پوهه دے . هم دا الله دے چہ ستاسو پالونکے دے

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ

نشته د خوک معبود | سوا د هغه نه | پیدا کوئک دے | د هر خیز | پس هم د هغه عبادت کوئ | او هغه
بے د هغه نه بل معبود نشته ، د هر خیز پیدا کوئک دے (بوازے) د هغه عبادت کوئ ، او هغه

عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿١٣﴾ تَذَكُّرُكَ الْإِبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْإِبْصَارَ

د هر خیز | کار ساز دے | نه شی موند هغه لره | سترکے | او هغه | موی | سترگولره
د هر خیز کار ساز دے . خوک دے په سترگونه شی لیکه او هغه توله سترکے لیدے شی ،

وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١٤﴾ قَدْ جَاءَكُمْ بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ

او هغه | باریک بین | خبردار | بیشک راغلی دی تاسو ته | دلیلونه | ستاسو رب له طرفه نه
او هغه باریک بین خبردار دے ، تاسو ته د خپل رب د طرف نه دلیلونه راغلی دی ،

فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ

نو خوک | چمے دوی | پس حان د پاره | او خوک چہ پوند پاتے شو | نوم په هغه (تاوا) | اونه نه یم | په تاسو باند
نو خوک چمے دوی نو فائده نه حان له ده او خوک چہ خپل حان پوند کړی نو تاوان نه د خپل حان دے او زه (نبی) ستاسو

بِحَفِيفٍ ﴿١٥﴾ وَكَذَلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لِيُقُولُوا دَرَسْتَ

لکھان | او دغه شان | بیا بیا بیا نو نوموند | آیتونه | او چہ وائی هغه (منکر) | کوسلی دی تا
لکھان نه یم | او دغه شان موند خپله فخته بیا بیا بیا نو او د پاره چہ دوی وائی چہ تا چرته د چا نه کوسلی

وَلِنُبَيِّنَهُ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١٦﴾ إِنِّي أَنَا إِلَهُكَ

او چہ موند نبه واضحه کړد | | پوهید وکو د پاره | پیروی وکړه | د هغه خه | چہ وی شوقه | اتا ته
دی او خوک چہ پوهه دی هغوی ته حقیقت نبه ښکاره کړد . ته په هغه وی پس خه چہ خپل رب درته

وَجَعَلُوا

مِنْ رَّبِّكَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۖ وَاعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ۝

ستاد رب له طرف نه | نشته د (هوک) معبود | سواد هغه | اومخ وگرخوا | له مشرکانو نه

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا ۚ وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا ۚ

او که چاره غوښتل وای الله | نو دوی به شرک نه وکړه | او نه یې جوړ کړه مونږ ته | په دوی باند | نگران

وَمَا أَنتَ عَلَيْهِمْ بِمُحَافِظٍ فَدَعَا لِي الْغَوِي ۖ

او که چاره الله تعالی غوښتل نو دوی به شرک نه وکړه | او مونږ ته په دوی محافظ مقرر کړه نه یې

وَمَا أَنتَ عَلَيْهِمْ بِمُحَافِظٍ فَدَعَا لِي الْغَوِي ۖ

او نه یې ته | په دوی | ذمه واما | او کښل مه کوئ | هغونه د کو موچه | مشرکانو ته

وَمَا أَنتَ عَلَيْهِمْ بِمُحَافِظٍ فَدَعَا لِي الْغَوِي ۖ

او نه یې ته دوی ذمه وار یې | اورا (مسلمانانو) هغه معبودانو ته کښل مه کوئ | چه دوی ته د

وَمَا أَنتَ عَلَيْهِمْ بِمُحَافِظٍ فَدَعَا لِي الْغَوِي ۖ

د الله نه سوا | پس دوی به کښل وکړی | الله ته | په زیات سره | له علم نه | دغه نشان

وَمَا أَنتَ عَلَيْهِمْ بِمُحَافِظٍ فَدَعَا لِي الْغَوِي ۖ

خدای نه سوا عبادت کوئ | ځکه چه دوی به د دښمنۍ په وجه په ناپوهۍ کښه الله ته کښل وکړی | دغښته

وَمَا أَنتَ عَلَيْهِمْ بِمُحَافِظٍ فَدَعَا لِي الْغَوِي ۖ

زیات | لکل امة عملهم ثم اری ربهم مرجعهم

په نشته د مونږ | هر یو به له دپاره | د دوی عمل | بیا | د خپل رب طرف ته | دوی له واپس تللی

وَمَا أَنتَ عَلَيْهِمْ بِمُحَافِظٍ فَدَعَا لِي الْغَوِي ۖ

مونږ هې | یواخت ته خپل خپل عمل بنائسته ښکاره کړه | بیا به دا ټول خدای ته پیش کړی

وَمَا أَنتَ عَلَيْهِمْ بِمُحَافِظٍ فَدَعَا لِي الْغَوِي ۖ

پس هغه به دوی وښائی | څه چه دوی کول | او دوی قسم وخورئ | په الله | یاخه | قسمونه

وَمَا أَنتَ عَلَيْهِمْ بِمُحَافِظٍ فَدَعَا لِي الْغَوِي ۖ

نوهغه به ورته خبر ورکړی چه دوی څه څه کارونه کول | او دوی په الله تعالی باند غټ غټ قسم وخورئ

وَمَا أَنتَ عَلَيْهِمْ بِمُحَافِظٍ فَدَعَا لِي الْغَوِي ۖ

لَیْنِ جَاءَتْهُمْ آيَةٌ لِّیَوْمِئِذٍ بِهَا قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ

که چیر | راشی دوی ته | (څه) غښته | خاخوا به ایمان راوړی دوی په هغه | ووايه | چه داسه غښته (مغه)

وَمَا أَنتَ عَلَيْهِمْ بِمُحَافِظٍ فَدَعَا لِي الْغَوِي ۖ

چه که دوی ته (خدای) غښته راغله نو دوی به پرې خامخا ایمان راوړی | (له پیغمبره) دوی ته ووايه چه

وَمَا أَنتَ عَلَيْهِمْ بِمُحَافِظٍ فَدَعَا لِي الْغَوِي ۖ

عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْ أَنَّهَا إِذَا جَاءَتْ لِأَبْوْمُنُونَ ۝

(خو) د الله سره دوی | او تا سوته څه معلومه ده | چه هغه (غښته) | هر کله راشی | (بیا به هم) دوی ایمان نه وړی

وَمَا أَنتَ عَلَيْهِمْ بِمُحَافِظٍ فَدَعَا لِي الْغَوِي ۖ

تو له غښته الله تعالی سره دوی او تا سوته څه معلومه ده که چیر هغه غښته راغی نو هم دوی ایمان نه راوړی

وَمَا أَنتَ عَلَيْهِمْ بِمُحَافِظٍ فَدَعَا لِي الْغَوِي ۖ

وَنُقَلِّبُ أَفْئِدَتَهُمْ وَأَبْصَارَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ

او مونږ به واړوو | د دوی زړونه | او د دوی سترگه | لکه چه | دوی ایمان نه و وړاوه | په هغه

وَمَا أَنتَ عَلَيْهِمْ بِمُحَافِظٍ فَدَعَا لِي الْغَوِي ۖ

او مونږ به د دوی زړونه او د دوی سترگه (د حق نه) بدل کړو که څنگه چه دوی په داسه (څرگند)

وَمَا أَنتَ عَلَيْهِمْ بِمُحَافِظٍ فَدَعَا لِي الْغَوِي ۖ

په اول | حل | او مونږ به پریریدو دوی | د دوی په سرکشی کښه | سرگردانه

وَمَا أَنتَ عَلَيْهِمْ بِمُحَافِظٍ فَدَعَا لِي الْغَوِي ۖ

(غښته) اول حل ایمان راوړه نه داسه | او به خپله سرکشی کښه به | سرگردانه